

Edebiyat Defteri

Mehmet GARİP -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
28 Ekim 2024 Pazartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

NEREDE NE KAVGASI YAPALIM

Biz neyi nerede yapacağımızı bilmediğimiz gibi televizyon ekranlarının da ne işe yaradığını öğrenemedik. Bu ekranlardan bu ülkenin sorunlarını tartışalım, Bu ülke için ne yapsak ne olabilir tartışalım. Gençlere iş dünyasının inceliklerinden bahsedelim. Nasıl bir iş kolunda ne şekilde başarılı olabileceğimizi onlara aktarım. Onları çalışmaya ;Üretmeye özendirelim .Tüketmeye değil.Ama bu ekranlardan sanki bir Cumhuriyet Mahkemeleri gibi insanların sorunlarını yargılamayalım. Sütütyolara alınan seyirciler her biri kendisini yargıçların yerine koyularak bilmedikleri olaylar hakkında ahkam kesip insanları yargılıyorlar. İnsanların yalan söyleyip söylemediğini bilmemiz mümkün değildir. Bunu sadece özel eğitimini alan hakim ve savcılarımızın yapması mümkündür. Zaten doğrusuda bu olmalıdır. İnsanlar bir sorun yaşadılar ise bunun çözüm noktası Televizyon ekranları değil mahkemelerdir.

Madem mahkemeler tam olarak çözüm üretmiyor ise Mahkeme salonlarında özel eğitim görmüş pskoloklar bulduralım insanların problemlerini tam olarak çözüp gönderelim. Daha sonradan insanlar Televizyon ekranlarından bir birlerine ağır hakaretler’ de içeren sözler ile Televizyon başındaki insanların gözleri önünde kavgalar ettirilmesin. Bununla program sunucuları biz bunları çözdük. Hayır efendim siz bir şeyler falan çözdüğünüz yok. Kendinizce dertli gördüğünüz insanları programlarınız aracılığı ile kavga ettirip programlarınız izlenme oranını artırarak kendi işinizi garantileme çabası içindediniz. Ha problem çözdüğünüzü iddia ediyorsunuz sizin bu problemi olduğunu savunduğunuz insanların sorunlarından daha fazla sorun yaşayan insan Anadolu’da bulunmakta ama Anadolu insanı çıkıp ta insanların gözü önünde kavga etmez.

Buradan soruyorum Aileden sorumlu bir tane Devlet bakanımız bulunmakta Allah aşkına siz ne işle uğraşıyorsunuz. Ben bu güne kadar Aileden sorumlu devlet bakanı şunu yaptı diye bir şey duymadım. Bu Televizyon programcıları insanların problemini çözme bahanesi ile insanları kavga ettirir iken siz neredesiniz? İnsanların çözülecek problemleri var ise insanları tüm Türkiye’ye teşhir ederek değil ; İllerde İlçelerde kurulacak bir uzlaştırma kurulu tarafından bu iş daha kolaylıkla halledilebilir. Sizleri bu konuda iş başına davet ediyorum . Artık ekranlardan insanların kavgalarını dinlemek istemiyorum.

Tüm Türkiye önünde insanların haysiyetlerini hiçe sayarak çözüm bahanesi ile kavga arenaları kuranlar size sesleniyorum. Anadolu’da bu insanların o kadar sorunları vaki birilerinin buna parmak basması gerekmekte. Eğer gerçekten güzel bir şeyler yapmak istiyorsanız bu sorunları ekranlara getirin. İnsanların Aile kavgaları bırakın özel yaşam denilen evlerinde olsun. Bu ülkenin ekonomisi düzelirse zaten o kavgalarda kendiliğinden yok olacak.

YENİ ANAYASA %91,3 GEÇMEZSE YOK HÜKMÜNDE OLMALIDIR.

Bizde ilk Anayasa Osmanlı devleti döneminde 1808 yılında Sened-i İttifak ilk adımıdır. Her ne kadar ilk adım atılsa da Anayasalaşmada ilerleyememişiz her defasında sekteye uğramadan edememiş. Osmanlı devleti yıkılıp yerine yeni bir devlet kurma aşamasında, Milli mücadele döneminde 20 Ocak 1921 de Teşkilat-ı Esasiye kabul edildi. 1876 Anayasası henüz ilga edilmediği için 24 maddelik kısa bir metin olarak kaleme alındı.

29 Ekim 1923 de cumhuriyetin ilanı ile yeni bir devlet kurulmuş ve yeni bir Anayasa yapma hakkına sahip bir Millet Meclisine sahipti. Meclise seçilip gelen Millet vekilleri partilerin Millet vekilleri değil halkın ilini kendini temsil için gönderdiği millet vekilleri idi. Halk adına da Anayasa yapmaya hakkı vardı. 1924 Anayasası bu şartlar altında yapılmıştı.

1960 Yılında darbe olunca 1924 Anayasası ortadan kaldırılmış oldu. Artık yeni bir Anayasa yapıp halk oylamasına sunulması gerekiyordu. 1961 Anayasasının beklide en ilgi çekici yönünden biri Hukukun üstünlüğünün kurulması için Anayasa mahkemesinin kurulması denilse yeridir. Yalpan yasaların Hukuk kurallarına uygun olup olmadığını denetleyecek bir merci ye ihtiyaç vardı. 1961 Anayasası ortadan kaldırılmış bir Anayasanın yerine geçerken %61,7 halk oylaması sonucu ile kabul edilmiştir.

Yıl 1980 gösterdiği zaman yine bir darbe ile demokrasi sekteye uğramış ve bir önceki Anayasa ortadan kaldırılmıştır. Yeni bir anayasa yapılmalıydı, fakat bu Millete özgürlükleri tıraşlanmış ve daha sert bir Anayasa yapıldı. O dönemde darbeye alkış tutanların etkileri ilemi bilinmez ne hikmet ise bu Anayasaya Halk % 91.3 ile destek vermiştir.

Bu günlerde T.B.M.M yeni bir Anayasa yapmak için kolları sıvadılar. Konu bir Anayasa olunca benim için hangi partinin ajandasında ne var kim neyi dayatacağı değil. O komisyonda bulunan tüm partilerin tüm konularda mutabık çıkması şart. Şu anda yürürlükte bulunan 1982 Anayasası bir darbe ile ortadan kaldırılmadığına göre % 91.3 Halk oylamasını kesinlikle geçmek zorundalar. Benim görüşüm açısınca 1982 Anayasası Halk oylaması sonucunu geçemeyen bir Anayasa Yok hükmünde olmalıdır ve o meclisinde meşruluğu tartışılır duruma düşmesi gündemde olmalıdır. Derhal erken seçim yapılmalıdır.

SİZ BÖYLE Mİ GELİŞECEKSİNİZ?

Kalkınmak deyince aklımıza ilk gelen düşünen yada düşündüren toplum olmak gelmeli aklımıza. Onu nasıl yapacağımıza gelince bunun en önemli yollarından bir tanesi tiyatrodur. Tiyatro bir salonda insanları toplayıp onlara şaklabanlık, yalakalık yada onların istediği şeyleri onlara gösterme değildir. Tiyatro bir amaç dır. Sizi hem eğlendirir hem düşündürür. Salondan çıktığınız zaman sizde kendinizi sorgulayıp ters giden bir şeylere ben nereden başlayarak bu yanlışlıklara tepkimi korumu sizi düşündürür. Sizi kötü insanın hayatına özendirmez onun yaşantısına heves ettirmez.

İçinizden bizi kötü insanın hayatına özendiren mi var dediğinizi duyar gibiyim. Evet var. Bu gün TRT haricinde tv kanallarında kötülerin reklamı yapılmakta dışarıda ki insanlara gençlere bakıyorum Dizilerde oynayan kötü karakterlerin hayranı olmuşlar. Kedilerini onların yerine koymuş onlar ile adeta bir bütün olmuşlar. Ülkenin sorunu olan bir konuyu soruyorum ilerde bu ülkeyi yönetmesi gereken gencimizin o sorundan ne haberi var nede o konu hakkında bir çözüm planı. Nasıl olacaktaki bu gençlere çalışmayı sevdireceksiniz? Nasıl olacaktaki bu gençlere düşünmeyi, üretmeyi yada yanlış görmeyi öğreteceksiniz?

Bunu da nasıl mı yapacağız başta eğitim gelir amma bizim çocuklarımıza bu eğitimi veren bazı Öğretmenlerimiz bu eğitimi almadılar ise bizim çocuklarımıza da vermesi mümkün olmayan bir durum ortaya çıkıyor. Bir köy gençliği Gedikli Köyü gençliği 2007 yılına bir tiyatro hazırlıyor. Sayın Kaymakamın daveti üzerine Şarkikaraağaç'a Atatürk İlköğretim okulunda o gençler bütün özverileri ile oyunlarını sahnelerken ama ne yazık ki üzümlere söylüyorum sizlerin çocuklarına eğitim verdiklerini iddia eden Değerli Öğretmenler yoktu. Üstüne üslük birde elektrikleri kasıtlı kesilerek sansür uygulandı. O okulun değerli öğretmenlerine soruyorum siz okulunuzda tiyatro dersini işlerken öğrencilerinize hani bizim okulumuza ücretsiz bir tiyatro geldi ya şu Gedikli Köyü gençliğinin oynadığı bizde gitmedik odur tiyatromu diyorsunuz. Bana anlatır mısınız bundan sonra derste tiyatroyu nasıl anlatacaksınız?

O gençler Şarkikaraağaç'ta oyunlarını sergilemeye giderken çok fazla bir şeyde ummamışlardı. Gençler tam bir organize eksikliği ile "ummadıklarını" bulmadılar. Birde laf gelişmişliğe geldi mi Gedikli yapar bilmem ne diye Gediklileri kıskanırlar. Gedikliye bu güne kadar Devletin eli hiç uzanmamıştır. Yada Gediklilerin çok zenginliği değildir. Bu bir kültürdür gurur duyulacak. Gelişmiş aydın düşünmenin yolu böyle organizasyonlardan geçer. O da senin yapamadığını Gediklinin başarmasına sebep olur.

AŞK TESADÜF MÜ? ŞİDDET NEYİN GERÇEĞİ?

Bir sosyal paylaşım sitesinden bana gönderilen bir etkinlik daveti benim bu yazıyı yazmama sebep oldu. Aşk tesadüfleri sever mi?

Aşk zaten bir tesadüften ibarettir. Her gün gördüğüne değil bir anda gördüğüne aşık olursun. Tabi diyebilirsiniz ki yıllardır gördüğüm bir arkadaşına aşık olamaz mıyım? Aşk bir anda gördüğün birisine karşı hissettiklerini açmak, karşı tarafında kabul etmesi ile gelişti ise zaten o kişiyi bir tesadüfle gördüğün için bir tesadüften ibarettir. Yada yıllardır aynı çevrede yetiştiğiniz bir kız yada erkek arkadaşın bir anda farklı bir yönünü tesadüfen keşfetmeniz altında yatar aşk.

Birde ne bir anda tesadüften karşılaşmaya nede tesadüfen bir yönünü keşfetmeye dayanmayan tamamen hesaplar ile kurulan bir birliktelik vardır. Tüm planlar maddiyata dayanmaktadır. Sonu evlilik ile biten bu birlikteliklerde en ufak maddi sendelemede evlilikler çatırdamaya başladığı oluyor. Beklide günümüz kültürlü okumuş ailelerde görülen şiddeti buna bağlamak mümkün. Bir aşk ve sevgi birlikteliği olmadığı için her an bir birine bir üstünlük kurma telaşı içinde yaşayan aile fertleri bir gün şiddetin ucundan yapışiveriyor.

Flört dönemlerinde yalan üzerinde kurulmuş birliktelikler ise bir gün gerçekler ortaya çıktığı an ne huzur kalıyor ne mutluluk. Hem cinslerimin bir çoğu flört döneminde o kadar kendilerinden uzak bir insan sergiliyor ki bir gün kendilerinde döndüklerinde hanımların ilk hayal kırıklığı o olsa gerek. Hanımların zaafı ise olmasını istediklerine inanması. Karşı tarafın fütursuzca verdiği tüm vaatleri ve sözleri doğru kabul etmeleri oluyor.

Karşılıklı iki tarafın yanlışlıkları üzerine bina edilen hataların sonu şiddetle bitmekte. Yanlış ve hataları anlıyorum da! şiddet nesi bunun? Hem cinslerime buradan sesleniyorum. Eşlerinize şiddet uyguladığınızda ne hissediyorsunuz? Kendinizi daha mı güçlü hissediyorsunuz? Eğer gerçekten güçlü iseniz sorununuzu çözme yolunu neden denemiyorsunuz?

Gözü yaşlı Analarımızın şiddete uğramış Bacılarımızın mutsuzluk içinde Eşlerimizin olmamasını umduğum bir sevgililer günü dilerim.

NEDEN İŞSİZİZ? NEDEN DEVLET MEMURU OLMAK İSTERİZ?

Ülkemizde işsiz mi çok iş mi çok herkesin kafası sanki karışmış durumda. Kimisine göre bu ülkede iş çok ama çalışacak adam yok. Yada çalışmaya gelen her şahıs kolay masa başı bir iş istediği iddia edilmekte.

Gençlerin nabzını yokluyorum ben hiç kimsenin şu okulu bitirim gider şu şirkette şu olurum dediğini görmedim. Lise mezunu olsun, Ön Lisans yada Lisans mezunu herkes devlet memuru olmanın peşinde. Sahi biz tüm okuttuğumuz öğrenciyi memur yapacağız diye bir eğitim mi veriyoruz? Elbette kimseye memur garantisi ile eğitim vermiyoruzdur. Peki soruyorum size bu gençler neden bir özel şirkette şunu yaparım diye hedefi olmuyor?

Beklide sorunu bizler en başta aramalıyız. Özel bir şirkette işe başlayan bir kişi asgari ücret dediğimiz ülkemizin şartlarına göre yani istatistiklere göre açlık sınırının altında bir ücreti uygun görüyoruz. Yada yoksulluk sınırının altındaki bir ücreti. Tamam ilk başta az bir ücret ile başlamaya herkes evet desin ama sonra ne oluyor? Hiçbir şey! İşçi gidip zam isteyemez patron o ücretin üzerine çıkmak istemez. Sendikalar mı? Sendikaya üye olursan işten çıkma ihtimalini düşünürsen sendikaya üye olmayı bırak sokağından da geçemezsin. Ola ki sendikaya üye olduğunu farz edelim onlarımda yaptığı bir şey yok. Hâlâ asgari ücretin açlık sınırının altında, normal ücretin yoksulluk sınırının altında olduğunu hatırlatayım.

Meslek Liseleri yada Meslek Yüksek Okulları adı altında yüzlerce okul milyonlarca öğrenci yetiştiriyoruz. Peki bu öğrencileri kime yetiştiriyoruz? O zaman bizim eğitimimiz baştan yanlış baştan hatalı ki kime ne yetiştirdiğimizi bilmiyoruz. Avrupa'da nasıl yapılıyor? Meslek edinecek kişi Lisenin sanırım 2. sınıfından sonra çalışacağı şirkete kademeli olarak ücretini de alarak hem mesleği öğrenip hem çalışıp okul bitince de o şirketin elemanı oluyor. Demek ki doğrusu'da bu olmalı.

Peki sanayici ve iş adamlarımız kalifiye eleman bulamıyoruz diyor. Peki siz kalifiye eleman yetiştirip şirketiniz bünyesine katmak için ne yapıyorsunuz? Hazır yetişmiş deneyimli eleman isteriz biz diyorsunuz. Peki sizler almazsanız nerede deneyim kazanacaklar? Babasının fabrikasında mı? Zaten babasının fabrikası olsa sizden iş istemezlerdi.

Bir sonuca varacak olursak devlet memurunun özel şirkette çalışandan çok kazanması. Devlet memuru oldun mu asla işi kaybetmeme garantisi (oda ayrıca sorgulanması gereken konu). Ülkemizde özel bir şirkette ise yarın ne olacağının belirsizliği, kazandığının Açlık yada Yoksulluk sınırı altında kalıyor olması bunları çözersek yerince iş var diyorsanız işsizde kalmaz o zaman.

NASIL EĞİTİM? NASIL ÖĞRETİM?

Eğitim ve öğretim dediğimiz zaman o kadar kutsal bir şeyden bahsetmiş oluyoruz ki! Anlatmakla bitmez. Bu konuda sevgili peygamberimiz Hz Muhammet'in ve sevgili önderimiz Mustafa Kemal'in değerli sözlerini hepimiz bilmekteyiz. Öğrenmenin yaşı yoktur kelimesi aslında bize her ne yaşta olursanız olun bir okulda okuyabilirsiniz olmanın üstünde bir kelimedir. İnsan isterse yaşa önem vermeden bir okul okuyabilir. Öğrenmek sadece okulda yapılan bir eylem değildir. Olmamalıdır. Ülkemizde kitap okuma oranının az olduğunu hepimiz iyi biliyoruz. Kitap okumanın sadece okula giden öğrencinin yapması gereken eylem olmasından çıkartıp tarlada ki çiftçinin çantasına kitap koyabilmektir öğrenme. İnsan okudukça ufku açılır ufku açıldıkça öğrenmesi artar.

Bu noktada tarlada çiftçilik ile uğraşan yada yaylada hayvancılık yapanlardan itiraz gelecektir. Vay efendim bizim yaptığımız iş ağır zaman bulamıyoruz. Zaman bulunur. Ben kendim bizzat denedim çokta zevkli oluyor. Akşam olunca televizyonun başına kukumavı kuşu gibi tünemek yerine kitabını eline alıyorsun hem bilgi dağarcığının artacak hem çocuklarına örnek olacaksın.

Çiftçi kitap okumuyor ama memur çok mu okuyor? Bir memur arkadaş ben kitap okumayı sevmiyorum dedi. Şok oldum. Onun adına ben utandım. Sen okumayı sevmezsen biz gelişemeyiz. Her zaman devletle olan işlerimiz ters gidecektir. Ali amca bir konuda geliyor, sen olmaz diyorsun. Sen okumuyor, sen kendini geliştirmiyorsun. Bir okul bitirip atanan arkadaşlar kendilerini öğrenmenin son noktasına ulaştığını zannediyor. Bir Ordinaryüs Prof. Olsan bile hâlâ öğrenecek bir şeyin olduğunu bilmeliyiz.

Ben tahsilliyim cahil değilim. Cümlesi var ya! Gidin en çok Lise mezunu birine sorun tahsilli olduğunu cahil olmadığını öne sürer. -Kitap okuyor musun? -Hayır. -Ne zaman mezun oldun 10-15 sen yada daha fazla zaman oldu. Bilindiği üzere okullarda okunan ders eğer hiç tekrar etmiyorsan belli bir zaman sonra unutulmaya başlar. Bu kitap okumayan arkadaşların aslında tahsil olarak ellerinde sadece diplomaları vardır haberleri yoktur.

Yeri gelmişken bir anımı anlatayım. Bir okulda öğretmenlik yapıyorum, birleştirilmiş sınıftı. 3. Sınıflara bölmeyi ve kesri anlatmıştım. Hafta sonu babası bana birkaç soru sordu. Bölmeye bu taraftan mı öbür taraftan mı başlanır? Birde kesirler ile ilgili soru sordu ve ben lisede şöyle görmüştüm dedi. Cuma gün gönderdiğim öğrenci Pazartesi infilak etmiş durumdaydı. Öğle arası sebebi düşündüm ve çağırdım öğrencimi yeniden anlatmaya başladım ve sebebi ne olduğunu sordum. "Babam senin öğretmenin yanlış biliyor o öyle yapılmaz dedi." Önce öğrencime bu konuları bildiğimi kanıtlamak ile başladım işe. Artık onun nezdinde ben sıfırdım. Onu kırmadan bu konuyu bildiğimi kanıtlayıp sıfırdan bölmeyi ve kesri anlattım.

Eğitim her şeyden önce özveri işidir. Eminim sadece alacağı parayı düşünen birçok öğretmen arkadaş çıkar bu ülkede. Bir hafta içinde 2 gün okula gitmez ise maaşı değil, o haftanın ek dersi kesiliyor diye isyan eden var mı? Hiç para almadan isteyerek her gün bir saat ek ders verecek birileri var mı? Gerçek bir eğitimci önce alacağı parayı değil önce vereceği eğitimi düşünmeli. Gerekirse hiç para almadan birilerine eğitim vermenin mutluluğunu, para kazanarak verdiğinden önde tutmalı.

Yani eğitim öğretim topyekûn herkesin emeği ve katılımı ile olmalı. Bir tarafı eksik olunca topal oluyor.

ŞANI SARAYI SARAN KIZ

Bir zamanlar Beyşehir gölü kıyısında küçük mü küçük şirin mi şirin bir köy varmış. O köyde güzeller güzeli bir kız yaşarmış. Köyün deli kanlıları onun için yanıp tutuşmuş. Kız ise hiç birine bakmaz kendi halinde yaşar gidermiş. Kızı köyden istemeyen kalmamış kız hiç birine gitmemiş. Köylü alay ederek bu kız padişahın oğluyla mı evlenecek de kimseyi beğenmez demeye başlamışlar.

Kışları çetin mi çetin geçer donmamak için oduna ihtiyaç olurmuş. Yazdan odunları toplamazlarsa kışın üşümek elde değilmiş. Kızda yazları ormandan kuru odunları toplayıp eve getirirmiş. Aile olarak düşünmüşler ki bir at yavrusu alırlar büyütürler ise odun getirmekte kendilerine yardımcı olacağını düşünmüşler. Çevre köylerden bir at yavrusu aramaya koyulmuşlar. Komşu köyünden kar beyazı bir at yavrusu bulup almışlar. Atı güzeler güzeli kızlarına vermişler. Gel zaman git zaman at yavrusu büyümüş. Alımlı mı alımlı çalımlı mı çalımlı bir küheylan olmuş. Kız ise hem evin odununu getirmiş hem çok iyi ata binmesini öğrenmiş. At ve kız meydana çıktımı herkes durur seyredermiş. At giderken yürümez süzülür, koşarken koşmaz uçarmış.

Yakın bir köyde at yarışları düzenlendiğini duyan kız yarışmaya katılma kararı almış. Ailesi de kızlarına desek çıkmışlar. Kızın gücü kuvveti yerinde yedi ağabeyi varmış. Kız yedi oğlanın en küçüğü evin tek kızı olunca ağabeyleri onun bir sözünü iki ettirmezlermiş. Yarış günü gelip çatmış. Kız önde ağabeyleri arkasında yarış meydanına varmışlar. Yarışacak kişiler isimlerini yazdırmaktaymış. Kız kendini yazdırmak için adamın yanına yaklaşmış. Adam sormuş kim yarışacak? Kız ben, ben yarışacağım demiş. Adam şaşırılmış kalmış. Sen mi yarışacaksın? Kız yarışamaz mıyım demiş? Adam o kadar çok iyi ata binen yarışmacı kaydettim ki sen onları yenemezsin. Kimisinin atının ve kendisinin ünü ülkeyi sarmış sen mi onları yeneceksin demiş. Kız sen yaz yenilirim ben yenileceğim sen neden endişeleniyorsun demiş.

Yarış başlamak üzere sırası ile çok ünlü at binicileri yarış alanına çıkmaya başlamışlar. Bide ne görsünler beyaz bir küheylanın üstünde bir kız. Herkes şaşırılmış! Bu kızda mı yarışacak? Azılı yarışmacılar hehe he bu kız mı bizi geçecek diye alay etmeye başlamışlar. Kız hiç kimsenin dediğini umursamadan yarış sahasına süzülüp çıkmışlar. Atlar sıraya girmiş yarış başlamış. Kız ve atı öyle bir çıkış yapmışlar ki herkes şaşsa kalmış. Yarışta ün yapmış at ve yarışmacıları geride bırakan kız birincilikle yarış tamamlamış.

Herkes şaşkın ünlü yarışçılar üzgün. Yarışı tertipleyen ekip kızı hediyelere boğmuşlar. Bir anda kızın ünü almış yürümüş. Padişahın sarayında kız konuşulur olmuş. Padişah kızı merak etmeye başlamış. Padişahın oğlunu çağırıp oğlum bir kız ve atı varmış ünü ülke çapına yayılmış at yarışçılarımızı yenip madara etmiş bu kız bizim sarayımıza layık demiş. Oğlan padişaha adını sanını bilmediğim ve hiç görmediğim bir kızla evlenme mimi istiyorsun demiş. Babası ısrar ettikçe oğlan diretmiş. Artık sarayda varsa yoksa herkesi yenen kız ve atı konuşulur olmuş. En sonunda padişahın oğlu dayanamamış gidip kızı görmeyi kabul etmiş. Almış yanına vezirlerden üçünü beşini koyulmuşlar yola. Dere aşmışlar tepe aşmışlar ova geçmişler Beyşehir gölü uzaktan görünmeye başlamış. Mavisini mavi yeşili yeşil göz kamaştırıcı güzelliği padişahın oğlu ve vezirleri mest etmiş. Bizim ülkemizde bu kadar güzel yerlerde mi varmış neden daha önce görmemişiz diye hayıflanmaya başlamışlar.

Göl kıyısından geçen ufak patika yoldan ulaşmışlar kızın köyüne. Sormuşlar orada ak sakallı bir pir-i faniye sormuşlar herkesi at yarışında yenen kızın evi neresidir diye. İhtiyar uzatmış elini şuracıkta demiş. Padişahın oğlu ve vezirler dayanmış evin kapısına. Seslenmişler hey kimse var mı? Akça pakça bir ana çıkmış buyur evladım demiş. Padişahın oğlu ana biz at yarışında herkesi yenen kızın evini ararız burası mı? Kadın burası evladım buyurun gelin demiş. Kızın babası koşup hoş geldin deyip karşılamış misafirleri. Buyur edilip sofralar kurulmuş yemekler yenip ayranlar içilmiş. Padişah oğlu yalnız başına biraz dolaşmak istemiş. Az ileride ormanların arasında dolaşırken kızla karşılaşmış. Güzeller güzeli kızı gören padişah oğlu aşık olmuş kıza. Herkesi geri çeviren kızında içine bir kıpırtı düşmüş. Bu arada padişahın adamları babaya konuyu açmışlar bu yiğit padişahımızın oğludur. Kızınızın ünü saraya kadar ulaştı onu görmeye geldik demişler.

Padişahın oğlu az dolaşıp genle kadar kız eve gelmiş. Babası açmış konuyu kızına, kız padişahın oğlu kabul etmesem olmaz diye düşünmüş ama gönüde gördüğü gençte kalmış. Az sonra padişahın oğlu gelmiş bir su istemiş. Kapmış kız suyu bide ne görsün gönlüne düşen yiğit karşısında. Yüzü gülmüş içine bir sevinç gelip oturmuş.

Padişahın oğlu ve vezirler dönmüşler saraya. Tamam demiş padişahın oğlu babasına. İstemişler kızı babasından. Düğün dernek kurmuşlar günlerce gecelerce düğün yapmışlar.

Sahi siz hiç çiftçilik hayvancılık yaptınız mı?

Birkaç gün önce haberleri izlerken et fiyatlarının artmaya başladığı haberi ile ithal et geleceği konusunu öğrendim. Ne yapsam? Ne etsem? Böyle bir olayın neresinden tutsam diye düşünmeye başladım. Böyle bir durumda ya tüketicinin yanında olacaksın veya üreticinin. Acaba hangisini seçmeliydim. İkisi de haklı olabilir miydi?

Bu sorular ile cebelleşirken, televizyon ekranından birkaç hanımefendinin muhabirin mikrofonuna et almayın. Nasıl düşer görün demeleri artık kimin tarafında olacağımı belirlememe yetti. Ben zor şartlarda bu millete bir şeyler yetiştirmeye çalışan üreticinin yanında olmalıydım.

Hemen mikrofonumu kameramı kapıp soluğu üreticinin yanında alayım dedim. Zihnimi bir yokladım benim bu haberi yaptığım aklıma geldi. Yıl 13 Ağustos 2015 “Besiciler endişeli” şeklinde haberi yapmışım. İsteyen bu şekilde haberi arayıp üreticilere kulak verebilir. Kısacası orada üretici ital et getirmenin çözüm olmayacağını dile getirmişler. En çok yakındıkları konu ise girdi fiyatlarının yüksek olmasıydı. Diyeceksiniz desteklemeler var. O konu ayrı bir makale konusu olmakla birlikte gerçekten üretmek isteyen bir kesime çare olamadığı kanısındayım.

Peki, et fiyatları nasıl düşer dediğinizi duyar gibiyim. Önce akaryakıt fiyatlarını benzin, motorin vb. düşüreceğiz. Gübre, ilaç ve sulama giderlerinde bulunan yüksek fiyatlara bir el atmamız gerekiyor. Bunlar otomatik olarak yem, saman, küpse, arpa, yonca, fii, mısır, yulaf ve bir çok yem bitkisinin fiyatını düşürme yolunda etkileyecektir. Şayet bu şartlarda hayvanlara yedireceğimiz ürünlerin fiyatları düşmüyorsa ne yapmalıyız? Yem üreticisinin ürettiğini hayvan üreticisine ileten araçların aldıkları yüksek fiyatlara bir ayarlama getirmemiz gerekiyor. Gerekirse devlet yem üreticisinden alıp hayvan üreticisine makul bir fiyattan satmalı.

Tüketici hanımefendilerin cezalandırmak istedikleri üretici nasıl şartlarda üretim yapar? Önce sermaye koyar ahır samanlık gibi bazı yapıları yapar. Sonra sermaye koyar hayvanları alır. Yine sermaye koyar saman, yem vb. birçok yedirecek ürün alır. Sıra makinelere geldi. Traktör, römork tanker yani traktörün arkasına takılabilecek ne varsa lazım oldukça alırsın. Alırsın bir iki yıl sonra yeni bir şey çıkar o elinde hiçbir işe yaramayan makine olarak kalır. Alınacak alet edevat ne biter ne tükenir. Yetmez ilaç makinesi, motorlu tırpan makinesi, çapa makinesi, motorlu bıçkı, arazi aracı vb. diye uzarda uzar gider. Bu alet edevatların fiyatları ise hiç sözü edilecek şey değil. Hatta şehre mehre giderim der bir araba alırsın orta sınıf sizlerin kiminin asfalttan çıkarmak istemediği bir aracı çiftçi bakmışsın tarlaya bağa bahçeye kullanmaya başlar.

Burada saydığım her şeye sermaye koyar sonra kendi emeğini ortaya koyar. En az 3 kişilik bir aile ferdi ile hayvancılığı yapar. Ürettiğini üç beş kuruşa birde araçlara satar. Başka yapacak bir işi yoksa üretici bu işi kendi sermayesinden emeğinden zarar ederek yapar. Ülkemizde çiftçilik o kadar zor bir meslektir ki birçok alet edevat pahalı olduğu için alamazsın kendi gücünle o işi yaparsın. Yağmur demez, kar demez, buz demez, sıcak demez her türlü şartlarda şartları zorlamaktır çiftçilik.

Sahi siz hiç hayvancılık çiftçilik yaptınız mı?

EKMEĞE İSRAF BAHANESİ İLE ZAM MI?

Ekmeğin gramajı ne kadar olmalı? Bu soru hepimizi ilgilendirmekte. Geçmişten beri ekmeğin ölçülmeden doğal bir gramajı bulunmaktadır. Geçtiğimiz yıl haberini yaptığım yufka ekmeği yüz yıllardır yapıla gelen bir ekmektir. Bu ekmeği yapan kadınlar göz kararı ile bezesini yaparlar. Yüzlerce yıldır hemen hemen aynı gramaj ve aynı büyüklükte ekmeğ yapmaktadırlar. Tutup bu ekmeği tarttığım zaman 240 ila 248 gram arasındadır. Yani 250 gram doğru bir ölçüdür.

Bu ölçü bu ülkenin ekmeğle beslenen kesiminin kaç gram ekmeğ ile doyduğunun ölçütüdür. Yemek yapılacak besinlerin pahalıya mal olması sebebi ile ağır işte çalışan bir çoğunluk ekmeğ ile beslenmek durumundadır. Ağır işte çalışan insanlar bir öğünde bir ila iki arasına ekmeğ tüketirler. Bir ekmeğ ile doyan insan bir ekmekten fazla ekmeğ alması gerekirken iki ekmeğ ile doyan insan iki ekmekten fazla ekmeğ alması gerekir. Daha fazla para ödeyip sayıda fazla gramda az ekmeğ alacak. Önce 500 gram ekmeğe 2,40 kuruş civarı ödeyen bir kişi bu gram ayarından sonra 500 gram ekmeğe 3 lira civarında bir para ödeyecek.

Televizyonda bir hanım efendi çıkıp ekmeğin gramı fazla olduğu için israf olduğundan bahsediyor. Sizler israf ediyor olabilirsiniz ama ekmeğ yemek zorunda olan kesim artan ekmeği öbür öğünde yer. Başka besim maddelerinin yanında 150 – 200 gram ekmeğ sizlere kâfi gelebilir ama benim yoksulum dar gelirlime gelmiyor.

Ekmeğin nerede israf edildiğine gelelim. Fırından çıkan ekmeğ ambalajsız bir şekilde market ve bakkal dolaplarına kadar geliyor. Satılmayan ekmeğ ertesi gün iade oluyor. Satılmayan ekmeğ ne yapılıyor? Kapalı ambalajda gelse ertesi güne kalan daha ucuza satılsa onu da alıp yiyen olur. Lokanta veya restoranlarda ekmeğ kişiye özel ve kişinin doyacağı ölçüde verilirse en büyük israf önlemiş olur. Ortaya konulan sepetlerde kalan ve mıncıklanan ekmekleri bir başkası da yemediği için israf oluyor. Ekmeğ israfını önlemek için birçoğ yöntem sayabilirim fakat gram düşürmeyi bu listeye dâhil edemem.

Maksadınız israfı bahane edip gramını düşürmek yoluyla zam yapmaktan başka ne olabilir?

Bir de Dost Olmayı Denesiniz.

Tarihten bu yana Türk milletini incelersek sürekli devletler kurduğunu görürüz. Peki, bu devletlerin neden yıkıldığını merak ettiniz mi?

Şöyle bir göz atacak olursak kimi Türk devletine başka bir Türk devletinin son verdiğini görürüz. Diğerleri ise o devletin iç karışıklıklarından yararlanan başkaca devletler son vermiştir. Peki, biz buradan nere çıkamaya çalışıyoruz dediğinizi duyar gibiyim. Demek ki bir devletin ayakta kalabilmesi için içte birliğe ihtiyaç olduğunu hepimiz bilirsiniz.

Ülkemizde şöyle toplumumuzu bir inceleyecek olursak bu konuyla ilgili neden yazı yazdığının farkına varacaksınız. Önce sosyal medya dediğimiz şu her şeyin bir birine girmiş olduğu yalan doğru her türlü montajın doğru sanıldığı yerden başlamaya ne dersiniz? Bakıyorum bir montaj fotoğraf yapıp karşı taraf dediği sözde düşmanına vurmaya çalışıyor. O fotoğrafın aslını bilenler ile bilmeyenler arasında bir kavga başlıyor. Hatta geçen gün sözde çok dindar olduğunu iddia eden biri paylaştığı fotoğrafın altına yazılan yorumlar sonrasında ağzını bozup karşı tarafa ağız dolusu küfür etti. Ya kardeş sen çok dindar değimliydin küfür yakışıyor mu?

Parti ve partizanlık yüzünden öyle bir duruma gelmişiz ki, kardeşler parti ve siyaset konuşmaya başlarsa bir birlerine öyle ağır laflar ediyorlar. Babasının mirasını bölüşürken o kadar bir birlerine hakaret etmemişlerdir. Bizim toplumumuzun kitap okuma oranını hepimiz bilmekteyiz. Hele sosyal medyada yayılan tüm yalanları doğru zannedenler ise ayrı bir facia. Birde toplumumuzun sadece kendi görüşünü yansıtan televizyonları izleyip orada ne söylenirse inandığı için tek doğru onun bildiği. Karşı taraf görüşü zannettiği konuyu anlamadan kendi tarafının savunuculuğunu üstlenip tehditler yağdıranı bile gördüm. Kimin ne kadar bilgili olduğunun neredeyse hiç kıymeti harbiyesi kalmadı.

El marsta, uzayda bir yerleri paylaşıp teknolojiye yeni çığırılar açarken bizimkiler milleti paylaşmış onlar üzerinden kavga yapıyorlar. Baştakiler, iktidarı muhalefeti mecliste bir şeyleri müzakere edemeyip televizyon ekranlarından bir birlerine saydırınca vatandaşa öyle olacak zannediyor. Asıl olan toplumun iki kanadının en makul yerde buluşması olmalı.

Bu ülkede yaşayan seksen milyonun hepsi bu ülkeyi ayakta tutabilmek için kanıyla, canıyla, algısıyla vergisiyle bir şekilde bedel ödemiştir. Ödemektedir. Kimse kimseden üstün değil. Kimse kimsenin düşmanı değil. Nedir bir birinizden alıp veremediğiniz? Bir de dost olmayı denesiniz.

Kuzugöbeğini Bulmaya İnovasyon

Bölgemizde (Toroslarda) geçtiğimiz günlerde haberini yaptığım kuzugöbeği adında bir mantar türü bulunmakta. Bu mantar türü o kadar değerli ki ilaç sanayinde hatta kanser için kullanıldığı söylenir. Biz kendimiz başta babam olmak üzere kanser hastalarımıza yedirmekte ve olumlu sonuçlarını almaktayız.

Bu güne kadar kuzugöbeğinin insan eliyle yetiştirildiğini duymadım ve olmuyor. Eğer yetiştirdiği olursa bu günkü içinde barındırdığı etken maddeleri barındıracağını zannetmiyorum. O sadece yemelik bir besin haline gelebilir.

Kuzugöbeğinin genetiğinin değişmesine sebep olabilir. O sebepten dolayı insan eliyle ekilerek yetiştirilmesine karşıyım. Kuzugöbeğinin neslini korumak için uyardıktan geçemeyeceğim. Kuzugöbeğini bulduğunuz zaman bıçak ile kökünün bir miktarı yerde kalacak şekilde kesilerek toplanmalıdır.

Bu mantarı arayıp bulmak öyle sanıldığı gibi kolay bir şey değildir. İyi bir gizlenme ustasıdır. Hangi bölgede ise o bölgenin toprak, ağaç, taş hatta bitki örtüsüne göre kendini adapte der. Nerede ise oradaki bir yerin parçası zannedersiniz.

Toplamasının zorluğunu görünce yıllardır bir kolayını düşünüp durdum. Bir alet edevat geliştirilmeliydi. İyi bir kamera sahibi olduğum zaman kameranın özelliği olan insan yüzünü algılayıp takip etmesi bana bir ışık yaktı. Evet bu özellik insan yüzü yerine göbeği algılar hale getirilebilirdi. Bunu yapabilecek becerim ve teknolojik yeteneğim olmadığı için yıllardır rafa kalkmış bir düşünce olarak kaldı.

Tamda burada ne odluda yazma ihtiyacı duydun dediğinizi duyar gibiyim. Konuyu yazıya dökme sebebim Prof. Dr. Celal Şöngör'ün Yenilik (inovasyon) konulu söyleşisini izlemem oldu. ""Yenilik konusunda esas olay inovasyonu yapmaktan ziyade inovasyonu gerektiren problemi görmektir."" Cümlesi benim bu problemi görüp ve ne yapılması gerektiğini ileri sürmeme sebeptir.

Peki, ne yapılması gerekiyor? Bir yazılım ile sadece akıllı telefonlarımıza göbeği gördüğünde haber vermesini sağlamak. Yani yüz tanıma sistemini kuzugöbeği tanıma sistemine çevirmek gerekiyor.

Evde İlacın Var Ne Demek

Hastasın doktora gidiyorsun. Doktor sana bir ilaç yazıyor. İlacın bittiğinde yenilemek için tekrar doktora gidiyorsun, doktor reçeteni yazıyor. Eczaneye varınca iş değişiyor. Evde ilacın var ben bunu giremem.

Devreye giriyorsun evde bu akşam kullanacak 1er tane ilacım var. Yarın sabah uyandığımda kullanacak ilacım yok diyorsun. Eczacı düşünüyor...

Şimdi siz diyeceksiniz ki yarın gel ilacı al diyeceksiniz. Birincisi sabah kahvaltıdan sonra kullanılacak bir ilaç sabah alınıp atılması şehirde yaşıyor olsanız bile imkânsız. Eğer İl merkezine 150 km İlçe merkezine 30 bilemedin 90 km uzakta bir yerde yaşıyorsanız artık imkânları zorluyorsunuz demektir. Sadece ilaç almak için il yada İlçeye gitmek zorundasınız.

Benzin fiyatı 6,17 kuruş ve motorin fiyatı 5,78 kuruş olduğunu için eğer kendi arabanızla gelseniz sadece bir 7 – 8 saat sonra ilacı alır olman nedeniyle milli gelir israfı ve zaman israfıdır. Ayrıca gariban vatandaşın bütçesine ağır gelir. Bu olayın muhatabı yaşlı birisi ise işler iyice sarpa sarıyor.

Bu ilacın saatlik bile aksatılmaması gereken bir ilaç olduğunu düşünürseniz, bu uygulamanın doğru bir uygulama olmadığını idrak etmemiz gerekir. Yani insan hayatının kaybedilmesine bile sebep olabilir. Sürekli kullanılması gereken bir ilaç ise 3 - 4 gün önceden isterse ilacını alabiliyor olması gerekir.

Sigortalısın. Primlerini geciktirmeden yatırıyorsun. Muayyene ücreti, Reçete ücreti ve ilaç katkı payı derken nerede ise o ilacı satın almış kadar para ödüyorsun. Bu seferde içine bir kuşku düşüyor acaba bu eczacı beni kandırıyor mu?

Çocukların Oyuncağı Olan Anne Babalar.

Çocuklar bir ailenin geleceğı ve servetidir. Her aile bir çocuğı olsun ister. Bir anne babanın çocuğunun olması sevgilerini birleştirip harcayacak fırsatlarının olmasıdır.

Hal böyle olunca zamanımızın ebeveynleri çocuklarına yeterince sevgi yerine aşırısına kaçıyorlar. Peki, aşırısına kaçınca ne olur dediğimizi duyar gibiyim. Her şeyin aşırısının zararlı olduğı gibi sevginin de aşırısı zararlı. Sevgiyi o kadar abarttık ki koskocaman yedi - sekiz ya da daha büyük çocuklara yemeğı ebeveynleri kendileri yediyorlar. Bu hareketleri çocukları tembelleğe ve görev bilincinin yok olmasına doğru itekleme adımlarından biri oluyor.

Çocuklarını koruduklarını kolladıklarını zanneden ebeveynler çocuklarına kötülük yapıyorlar. Düşünün önce sizler hangi şartlarda büyüdünüz ve nerelere geldiniz. Elbette çocuklarınızın önünü açacak fırsatları önlerine sermelisiniz ama onları hayattan soyutlayarak değıl. Onlara küçük yaşlardan itibaren görev ve sorumluluk bilincini yüklemelisiniz.

Bazı ailelerde çocuklarına hayır demeyi bir türlü beceremiyorlar. Çocuklarınızın ihtiyaçları konusunda elbette cömert davranmalısınız fakat bazen de hayır demesini bilmelisiniz. Çocuğunuz sizden bir şey almanızı istedi istek mi, ihtiyaç mı? Sorusunu kendisine yöneltmelisiniz. Siyah bir spor ayakkabısı varken birde kırmızı istiyorsa bu bir istektir. Kibarca onun ihtiyaç olmadığını fakat kendisinin ihtiyacı olan başka bir şey istediğı takdirde alabileceğini belirtmelisiniz.

Küçük yaşlarda bu bahsettiğim konulardan yoksun kalan çocuklar büyüdükçe ailelerini artık parmaklarında oynatır duruma geliyorlar. Görev bilinci olmadığı için odanı topla desen yaptırılmıyorsunuz. Bir istekleri olduğunda hayır deseniz kıyamet kopuyor.

Atalarımız ne demiş? "Ağaç yaş iken eğilir". O zaman çocuklarımıza görev bilinci ve vicdanlı olmayı öğretip, isteklerinde fren mekanizmasını etkinleştirmeliyiz.

Paralı Poşet Doğayı Korur mu?

Ülkemizde bu günlerde yürürlüğe giren paralı poşet uygulaması, doğayı koruyacağı iddiası ile gündemimize oturdu. Sosyal medyada insanların tepkisine baktığımız zaman birçok kişinin bu uygulamadan memnun olmadığını görebiliyorsunuz.

Hangi poşetin paralı, hangi poşetin kaç para olduğu belli değil. Belirtilen fiyatın taban fiyatı mı, tavan fiyatı mı? Birçok sorunun cevabı olmadığı için hepsi bir muamma. Alışveriş yapıp uygulamayı yaşayan insanlar poşetin büyüklüğüne göre para alındığını söylüyorlar. Yani anlayacağınız bu işi doğayı korumak için değil AVM ve benzeri yerlerin poşetten para kazanma hevesine döndüğü açıktır.

Hangi poşet paralı? Bir kg leblebi ya da toz şeker istedik. Bunu koydukları poşet paralı mı? Eğer bu paralıysa biz poşet istemiyoruz. Peki, esnaf bunu bize poşete koymadan verebiliyor mu? Ambalajında olan bir ürünü getirdiğimiz çantaya, torbaya veya heybeye doldurup götürüyoruz. Elbise almaya gittik, aldığımız elbiseyi paketliyorsalysa poşet istemiyoruz.

Ülkemizde benim bildiğim depozitolu tek ürün bira şişeleridir. Bira içen insanlar biriktirip geri verir parasını alır. Çocuklar, şişe toplayan insanlar toplayıp hem üç beş kuruş para alır hem doğayı kirlilikten korur. Eskiden doğada bira şişesi bulunmazdı. Şimdilerde parasını ödemediği geri götürürse parayı geri alabileceği şişeyi doğada bırakıyorlar. Artık şişeleri toplayanda yok.

Şimdi işin tam can alıcı yerine geldik. Geri götürdüğünde parasını alabilecek olduğu şişeyi doğaya atıyorsa, satın aldığı ve geri verebileceği bir yer olmayan poşeti ne yapar? Elbette onu doğaya atmaktan çekinmeyecek. Piknik sezonu gelsin size ben doğaya atılmış bol poşetli bir haber yapacağım.

Hepinizin çözüm ne dediğinizi duyar gibiyim. Gerçekten doğayı korumak ise amacımız çok basit. Alışveriş merkezleri ve poşetle bir şey satan herkes kendi reklamının olduğu her poşete barkot bastırarak. Gerekirse poşetin birçok yerine serpiştirilmiş olacak. Kasadan biz poşeti alırken o poşet bizim kimlik numaramızla bize zimmet edilecek. Poşeti geri götürünce zimmetten düşülür.

Doğaya atılırsa, o zaman doğaya atan yandı. Doğada poşeti bulan emniyet birimlerine doğayı korumakla görevli yetkililere ihbar ve ya poşeti teslim etmek yeterlidir. İhbar ve teslim edilen gizli tutulmak kaydıyla poşetin zimmetli olduğu kişi hakkında soruşturma başlatılır. Bir daha poşeti doğaya atmayacak bir ceza verilir.

Camilerde Tuvalet Neden Paralı?

Dünyada ilahi dinlerle birlikte birde ilahi olmayan dinler bulunmaktadır. İlahi olan dinleri ve sayılarını bilmekle birlikte ilahi olmayan dinlerin sayısı öyle hemen aklımızda kalacak kadar az değildir.

Elbette bütün dinlerin bir mabedi bulunmaktadır. İlahi ve ilahi olmayan tüm dinlerim mabetleri inananları için kutsaldır. İnanışlarının gereği oralarda yapılan ritüelleri ve ibadetleri vardır. Bu ibadet ve ritüellerinden önce ona bir hazırlık aşaması muhakkak bulunabilir.

Şimdi burada diğer dinlerin ibadet ve ritüellerini bir kenara bırakıp yazımızın amacı olan konuya gelelim. Bizim dinimizin gereği olan namazı kılabilmemiz için önce gusül abdestimizin olması gerekir. Gusül abdesti aldıktan sonra guslü bozan bir vaka olmadığı sürece gusül abdestimiz bozulana kadar geçerlidir.

Bizim inanışımızın gereği mabedimiz olan camilerimize geldiğimizde önce tuvalete gidip, taharetlenmemiz ve sonrasına abdestimizi almamız gerekir. Şimdi sizlere dini bir konudan bahsetmeyeceğim. Bizim mabetlerimiz olan camilerimizde tuvaletlerin paralı olmasından bahsedeceğim.

Birçok yerde cami tuvaletlerine paralı olarak girmişliğim olmuştur. Bu hafta gittiğim bir yerde paralı olarak cami tuvaletini kullanınca beş vakit namazı camide kılan bir amcamızı düşündüm. İnsanlar yaşlandığı zaman uzun vakit tuvaletlerini tutamazlar. Camide abdesti alır namaza girer. Bu beş vakit namaz kılan birine maddi bir yükür. Ayrıca bir mabette para alınması doğru bir şey değildir.

Para alıp tuvaletleri temizletmezsek kim temizleyecek dediğinizi duyar gibiyim. Bu şekliyle de çok iyi temizlendiği söylenemez. Birçoğuna girmekten çekiniyorum. Şehirlerde diyanet işleri başkanlığı bir yolunu bulup temizletmesi gerekir. Köylerde çok kirlenmez ve bir şekilde temizlenir.

Okullarda ve hastanelerde de tuvalet var paramı alınıyor? Mabedimiz, Camimizde neden alınıyor?

Depremden Sanayimizi Kurtaralım.

Ülkemiz iki tane önemli fay hattı olan Kuzey Anadolu ve Doğu Anadolu fay hatları üzerinde bulunmaktadır. Ülkemizin yakın tarih deprem olgusunu inceler ve bilimsel olarak araştırmalara bakarsak, bize ülkemizde olma olasılığı olan depremler hakkında bilgi verir.

İstanbul ve çevresi depremleri ve gidişatını irdeleyelim. Eski tarihlerden beri İstanbul ve çevresinde meydana gelen depremler büyük yıkımlara sebep olmuştur. Hatırlayacağınız üzere gölcük depreminde on binlerce vatandaşımızı kaybettik. Maddi olarak ise çok ağır bir bedel ödedik.

İstanbul nüfusunun artmasına o kadar çok müsaade ettik ki neredeyse bazı ülkelerin nüfusunu geçti. Sebebi ne diye sorarsak ekonomik faaliyetimizin neredeyse çoğunluğunu buraya yığmamızdır. İş için memleketinden kopan soluğu burada aldı. İstanbul'u yaşanmaz hale getirmeye hızla çabalıyoruz. Bir deprem felaketinde bırakın çevresini İstanbul'u kurtarmaya gücümüz yetmeyecek.

Şimdi yazımızın can alıcı noktasına gelelim. Kuzey Anadolu fay hattı kaynaklı bir deprem İstanbul, İznik, Bursa vb ağır sanayimizin bulunduğu ve birinci derece deprem bölgesinde olan kentlerimizi vuracak olursa sonucunu düşünemiyorum. Bir ülkenin ağır sanayisinin neredeyse tamamının birinci derece deprem bölgesine inşa edilmesi akıl alacak bir durum değildir.

Yani bir deprem sonucu tüm ağır sanayinizi fabrikalarınızı üretiminizi kaybettiğinizi düşünün. Ertesi gün tüm gücünüzle üretip yaralarınızı saracakken her şeyini kaybedip bir köşeye çöküp kara kara düşündüğümüzü düşünün.

Ne Yapmalıyız?

Yenilenen deprem haritasına bakarsak Konya ve çevresi üçüncü ve dördüncü derece deprem bölgesidir. Yeni yapılacak ağır sanayi fabrikalarımızı burada inşa etmeye başlayarak bu işe başlamalıyız. Depremden etkilenecek bölgeden Konya çevresine fabrikasını taşımak isteyenlere destek vermeliyiz. İlk iş olarak ağır sanayimizi depremden kurtarmalıyız. Buna bağlı olarak tersine bir göç harekâtını başlatmış olacağız.

Sonuç olarak önce sanayimizi birinci derece deprem bölgesinden kurtaracağız. Buna bağlı olarak oralarda çalışan vatandaşlarımızı Anadolu'ya döndüreceğiz. Bir planlamayla kalan İstanbul'u depreme dayanıklı ve tarihi dokuya uygun düzenlersek, İstanbul'umuzu kurtaracağız.

Bu Coğrafyada Ne İşiniz Vardı?

Bu Coğrafyada Ne İşiniz Vardı?

Emperyalizm (yayılmacılık) bir devletin veya ulusun başka devlet veya uluslar üzerinde kendi çıkarları doğrultusunda etkide bulunmasıdır. Emperyalizm olmasa dünya herkese yeter mi?

Bir ülke ile savaş kaçınılmaz olur, savaşırın o toprakların bir kısmına el koyarsın. Orada bulunan halkın yaşam tarzına müdahale etmez etnik ve dini kökenini değiştirmezsin. Bu mecburiyetten doğan bir savaş sonrası emperyalist olmayan bir durum sayılabilir.

Senin sınırında dahi olmayan bir ülkenin iç işlerine karışıyor oralarda bir kargaşa çıkarıyorsan bu bir insanlık suçudur. Bugün dünyanın her yerinden akın akın bir yerlere gitmeye çalışan mültecilerin sebebi ABD, Rusya kısmen de Çin'dir.

Soruyorum ABD ve Rusya Afganistan'da ne işiniz vardı? Soruyorum ABD Irakta ne işiniz vardı? Soruyorum ABD ve Rusya Suriye'de ne işiniz vardı? Arap baharı safsatasıyla karıştırdığınız Tunus, Mısır, Libya, Suriye, Bahreyn, Cezayir, Ürdün ve Yemen Moritanya, Suudi Arabistan, Umman, Irak, Lübnan ve Fas'ta ne işiniz vardı

Bu karıştırdığınız ülkelerin kan kardeşi, din kardeşi olan halkları bir birlerini boğazlarken sizler uzaktan emperyalist hevesler ile ellerinizi ovuşturuyorsunuz. Sizlerin ülkesinden bu topraklara gelip buraları karıştırmak için gelen teröristler ise oda sizin ayıbınız. Bu halkların bir kısmı terörist bir kısmı göçmen oldu. Şimdi size akın akın gitmek isteyen göçmenleri sınırınıza almamak için silah çekiyorsunuz. Bu bir insanlık suçudur.

Bir gün sizin teröristleriniz ile bu topraklarda yarattığınız teröristler sizin kapınıza dayanmayacağını garanti var mı? Hadi bu coğrafyanın halklarının bir şekilde ortak bağı var bir gün uyanırlar. Sizlerin beş benzemezi bir gün umarım uyanır.

Bırakın artık bu coğrafyadaki halkları bir birine kırdırmayı.

Çiftçiye Ürünü Alım Garantisi

Koronavirüs (taç virüs) Elbette bir şekilde önlenecek ya da azalacaktır. Evet, can kaybımız oluyor. Tedbir teşhis tanı ve tedavi ile bu hastalığı en az can kaybıyla atlarmaya çabalamalıyız.

Dünyayı saran bu hastalık sürecinde en çok ihtiyacınız olan gıdadır. Girdiler ve araçlar yüzünden artan gıda fiyatlarını düşürmek için, çiftçi ve üreticiyi cezalandırarak dışarıdan gıda ürünü aldığımız günler artık geride kaldı diyebiliriz. Artık her ülke kendi vatandaşını doyuracak gıdaya sahip olup fazlasını saklayacaktır. Bol günlerin dar günü düşünülmektedir.

Geçtiğimiz günlerde tarım bakanımız desteklemelerin yattığını yatırılmaya çalışıldığını açıklayarak gıda üretiminde bir sorunumuz olmayacağını dile getirdi. Desteklemeyi alanla tarlayı ekenin aynı kişi olmadığını dile getirmek gerekir. Bir kesimin arazisi var araziyi başkasına icara vermiş desteklemeyi kendisi alıyor Eken kişi hem ekip dikmenin masrafını yüklenirken hem de desteklemeden bir fayda görmüyor. Önceki bir makalemde desteklemeyi alıp oraya hiç ürün ekmeyi dile getirmiştik. Çiftçimizin birçoğunun ise tarlaları bölünmemiş kendi üzerinde değil. Sözde onun ekiliyor ama destek için başvuramaz.

Çiftçilik ile iç içe olan bir yazar olarak Meyve ve sebzenin ne kadar alıcısının olacağı üretilirse kimin alacağı soruların cevabının olup olmadığını merak ediyorum. Isparta'nın Gedikli köyünde 600 ila 800 ton kadar kiraz yetişiyor, bu kirazlar iç piyasaya girmeden direkt yurt dışına ihraç ediliyordu. Bu yıl bunun durumu ne olacak dışarıya bunu alacak mı, biz bunu dışarıya satacak mıyız? Elma üretici durumu ne olacak? Meyveyi gözden çıkarsa bile ilaçlamaları sulaması yapılmak zorunda. Bu meyveden alacağı para ile geçimini sağlayanlar ne yessin?

Hayvan yetiştiricisinin girdilerini artık saymayacağım sizler gidip görün.

Domates, biber, patlıcan, fasulye vb. üreticisinin durumu ne olacak? Bu insanlar bunu üretsinsin ama satabilecek mi? Ürünü değerinde satamaz ise üretmekten kaçınacaktır.

Çiftçi tohumu gübreyi ilacı mazotu her şeyi veresiye alır ürünü satınca önderim der. Şimdi esnaf bunları çiftçiye verecek mi?

Birde yaban hayvanlarına o kadar çok sevgi besledik ki artık çiftçiler ürün alamıyorlar. Geçtiğimiz yıl kiraz haberini yaparken Isparta Gedikli köyünde vatandaşların kirazı alabilmek için bahçede yattığını anlatmıştım. Yine aynı köyün sakinlerinin yetmişe yakın sığırını kurtlar yedi. Kurtlara dokunma domuzlara dokunma artık üretici tarım yapamaz oldu. Isparta'nın başka köylerinde de dinlediğim çiftçiler domuzlardan dolayı nohut ekimini bıraktık dediler.

Ülkemiz vatandaşlarını doyurabilmek için çiftçimizin yanında olmalıyız. Artık bina ve betonların yenemeyeceğini görmeliyiz. Bir insanın bir evi varsa neden birde yazlığı olur? Sizin bina diktiğiniz yerlerde tarım yapmalıyız. Gençlerimizi artık tarıma teşvik etmeliyiz.

Bu yıl daha fazla ekmeliyiz. Devlet olarak konserve yapıp ya da başka saklama koşullarında depolamalıyız. Kısacası çiftçiye ürünü değerinde alım garantisi vermeliyiz. Çiftçi satamadığında yok pahasına alıcılar çıkıyor. Çiftçi kaybediyor, Ülke kaybediyor. Yok, pahasına alan araçlar kazanıyor.

Dünyayı Cennete Çevirmeye Ne Dersiniz?

İnsanları ayrıştırmak ötekileştirmek o kadar kolay ki! birleştirip kaynaştırmak zor bir iştir. Karşındakini bir kere kırdın incittin mi onun gönlünü almak çok meşakkat ister. Bende hayatımda ötekileştirmeye gittiğim oldu mu diye düşündüm. Bir iki örnekle yanışımdan nasıl döndüğümü dile getirip konumuzun özüne geçeceğim.

Kendim bir Yörük çocuğu olduğum için İki bin yılından sonraki yıllarda Yörük faaliyetleri içinde bulunuyor etkinliklere katkı sağlıyordum. İki bin beş yılında gazeteciliğe başlayınca cebimden para harcayıp o şölen senin bu şenlik benim koşmaya başladım. Bu süreç içinde fazla etkileşimden dolayı herkesin Yörük olması gerekmiş gibi tanıştığım insanlara siz hangi Yörük'sünüz sorusunu yöneltiyordum. Bir gün tanıdığım birinin kardeşinin eşi hanım efendiye siz hangi Yörük'sünüz sorusunu yönelttim. Kendisinin Yörük olmadığını Roman olduğunu dile getirince ben yanışıma anladım ve çok utandım.

Koskocaman Türkiye ailesinin bize yakın olanını bizden sayıp ötesini ötekileştirmek yanlıştır. Bu topraklar üzerinde yaşayan herkesin bir biri ile sosyal, kültürel, din, dil hatta akrabalık bağları ayrıştırılamayacak kadar bir birine girmiştir. Büyük güç olmak için dağılarak ayrışarak değil birleşip kaynaşmak gerekir. Bir memleketin kalkınmasının ve insanların mutlu olmasının yegâne çözümü bir birimizi sevmektir.

Sevgi demişken birde uluslararası sevgiye sıçramaya ne dersiniz?

Her hangi bir partili değil, Orta Asya'dan gelen Milli duygularımın etkisiyle bazen ruhum aşırı çalkalanmadan edemiyor. Bazen Türk milletinin tüm ırklardan üstün olduğu gibi bir düşünceye giderken başka ırklar ile kardeşçe yaşamalıyız ile düşüncemi bitiriyordum. Evleneceğim kız akraba, olmadı Yörük, olmadı illaki Türk olacak derken...

İki bin on sekizin başlarında Tunuslu Arap bir kız bana ilan-ı aşk edip sevgilim oldu. Bu sefer başka bir ırktan biriyle sevgili olmakta bir sakıncama görmedim. Birden koyduğum sınırlar ortadan kalkıverdi. Sanki ne arada mesafeler ne devlet sınırları vardı.

Anladım ki Dünya ailesinin fertleri ile kardeşçe yaşasak bu dünyayı cennete çevireceğiz. Dünya ailesi olarak silahlara harcadığımız yani insan öldürmek için harcadığımız paraları insanları yaşatmak için kullanacaktık. Bakın minnacık bir virüsle dünya ailesinin fertleri baş edemeyip çaresizliklere sürükleli.

Artık aklımızı başımıza alıp Mustafa Kemal Atatürk'ünde dediği gibi "Yurtta sulh, cihanda sulh" düsturu ile dünyayı cennete çevirmeye ne dersiniz?

Eşek Arılarına Ders

Zamanın birinde bir eşek arısı varmış. Çalışmayı pek sevmezmiş. Bal arıları çalışırlarmış. Dağ taş demez akşama kadar milyonlarca çiçeği dolaşırlarmış. Akşam olunca da yüklü bir bal ile dönermiş.

Bizim eşek arısı ise her zaman yaptığı gibi gününü kovanları yağmalayarak geçirirmiş. Dadandığı kovanların arılarını hırpalar, ballarını çalarmış.

Bir gün orman heyeti toplanmış herkes dertlerini anlatmış. Kimi hayvanlar güneşten şikâyet, kimi hayvanlar yağmurdan herkes bir şeylerden şikâyetçi olmuş.

Fakat bal arılarının derdi daha büyükmüş hem kış için hazırladıkları balı eşek arıları alıyor hem de kendilerini hırpalıyorlarmış. Orman heyeti bunu dinler ve eşek arılarının yaptığıın yanlış olduğu kararına varırlar. Bir gün senin de balların gasp edilirse hatanı anlarsın derler. Ama eşek arıları orman heyetini falan dinlemez yine aynı devam eder gider.

Kış yaklaşmaktadır son bahar kendini iyice hissettirir. İyice acıkan tilki eşek arılarının yuvalarını keşfeder ve gece eşek arısının yuvasını kazıp kışlık yiyeceklerini gasp eder. O soğukta yiyeceksiz ve yuvasız kalan eşek arıları kendilerinin başkasına yaptığıını bir gün kendilerine de yapılacağıını anlamış anlamasına ama iş işten geçmiştir.

Not: Yazılma yılı 2010 bastırmak için birçok yayın evine gönderdim çok para istenmesi sebebi ile basılamadı. İlk okuyucularım 2014 yılında öğretmen olduğumda öğrencilerim oldu. Şimdi siz değerli okuyucularıma sunuyorum. Umarım basılıp tüm çocuklara ulaşır.

Başkasının Hakkını Gasp Etmek

Bir bankada yâda başka bir yerde işiniz varsa medeni bir insan gibi sıraya girersiniz. Bir önünüzdeki insanı rahatsız etmeyecek bir konumda beklersiniz. Bulduğunuz sırada ki işlem yapan ATM yâda gişe arıza yâda başka bir nedenle kapanırsa ne yaparsınız? Diğer çalışan taraflarda yeniden sıraya girmez misiniz?

İki gün önce ziraat bankasının üç ATM si olan bir şubesinde para yatırmak için sıraya girdim. Sıraya girerken bir önümde bekleyen 10 – 12 yaşlarında birine yakışıklı sırada mısın dedim. Değilim deyip kenara çekildi. Bende sıraya girdim. Bir şeylerin ters gideceği arkama sıraya giren maskesini takmayıp yarım metreye kadar sokulan uyarıya aldırmayan sigara içen adamdan belliydi. Bir hayli bekledikten sonra üç ATM den ortadaki bakıma girdi.

Baktım ortadaki ATM yi bekleyenlerden bazıları hâlâ bekliyor. Sıramı gasp edeceğini fark ettim ve iki tarafta yeniden sıraya girmeleri için uyardım. Benim dengimde bulunan kısa boylu 45 yaşlarındaki şahıs ben senden önce geldim birde yeniden sıraya mı gireceğim dedi. Bunun üzerine bir miktar münakaşa ve sıramı kaptı. Her ne kadar hazmedeme semde virüsten dolayı sosyal mesafemi korumak zorundaydım.

İki gün sonra yine aynı bankada işim olduğu için yine gittim. Bizden öce gelmiş birçok amca ve teyzeler bekliyordu. Bizde sıramızı aldık beklemeye başladık. Yine kısa boylu 50 yaşlarında biri herkesi yarıp bankanın açılma saatinden önce içeri girmek için defalarca girişimde bulununca bu konuya değinmem gerektiğini anladım.

Düşüne biliyor musunuz böyle insanlar göz göre göre birilerinin hakkını gasp etmek için çabalıyorsa eline fırsat geçince neler yapmaz ki? Bir memleketin kalkınması için önce kendin için istemekten öte herkes için istemeyi bileceksin. İnsan fitratı birle yetinmediği için onu törpülemezsene başkasının hakkını gasp etmeyi kendinde hak görürsün.

Başkasının hakkına göz dikmeyi ne yüce dinimizi tasvip eder. Nede insanlık medeniyeti tasvip eder. İnsanlık! Medeniyet dediğin şey başkasını yok saymak değil, başkasının hakkını alabilecekken almamaktır.

28 Ağustos 2020

Biz neymişiz? Ne olduk?

Yaşamak! dedim bilmezmiş gibi Hayri amca bir i çekti Ayşe teyzeye bir baktı. Biz neler neler gördük pes etmedik dercesine. Anlatmaya başladı usulca. Belki çok çalışırdık kazandığımızla az olandan az alır mutlu olurduk. Bulmadık der doğal beslenirmişiz.

Ayşe teyze atıldı, Biz değil yakınıımız birkaç sokak ötedeki fakirin bile derdine zlrdk diye söze başladı. Komşunun komşusuna bile bir hürmeti vardı. Kimse kimseyi kıskanmaz kimse kimsenin eline ayağına dolaşmazdı dedi Ayşe teyze.

Hayri amca hatırladı. Hani Rüstem'in davarları dağda kalmıştı ya köy seferber olmuştuk gece gündüz arayıp bulmuştuk. Komşumuzun davarı bile yitse dağı taşı yol ederdik eskiden, şimdi Rüstem yitse neredeyse kimse aramaz bir çıkarım yok diye.

Ayşe teyze bir ilendi, paran olmasa bir eksiğin olsa dnç alırdın olunca verirdin. Bir birine daha sıkı bağlanır bir birine temenna ederdin. Ne dnç kaldı ne milletin bir birine temennası.

Köye tatile bile gelmeyen gençler geldi Hayri amcanın aklına, vatan yurt onlara şehirler olmuş  gün gelince köye sıkıldık diye mız mızlanıp duruyorlar. Eğer bir köyde tayinleri çıksa dünya başlarına yıkılmışa dönüyor. Köy, Kasaba, İlçe yaşanmaz olmuş onlara.

Atla eşekle yol alır pazara giderdik dedi Ayşe teyze yol üstünde akşamın olduğu yerde bir eve misafir olurduk. Dost olur hatta atadan beri dostlarımız vardı. Var mı hindinin (şimdinin) gençlerinin bir ata dostu diye sordu Ayşe teyze devam etti sözüne, yolda kalan baş tacımız olurdu.

Evimize alır yatak yorgan sererdik, hindinin (şimdinin) gençleri akrabası evinde kalacak olsa bir burun büküyor deme gitsin dedi Ayşe teyze. Hayri amca sen onun tarafındasın ben bunun tarafındam diye kimse kimseyi ayırmazdı.

Herkes herkesin tarafındaydı. Karşı taraf olacaksa oda düşman gvuru olurdu dedi. Birine cephe alınacak ise yurdumuza göz dikenler olurdu dedi.

Biz neymişiz? Ne olmuşuz? ağ atladı dünya teknolojiye ama insanlığımızı yok mu etti ne dersiniz?

Not: 23 Kas 2015 tarihinde yazıldı. Birçok yerde yayınlandı. Biri 3-5 isim değiştirip kendi yazısı gibi yayınladığını gördüm. Yayınlı olmayan yerlerde siz değerli okurlarıma ulaştırmak için burada da yayınlıyorum. Benim bildiğim bu ikinci vaka. Yazılarım sürekli başkaları tarafından gasp ediliyor.

Türk Birliği

Dünyada soy birliği olmayan milletler bir araya geliyor. Ekonomik stratejik iş birliği yapıp güç oluşturmaya çalışıyor. Ortak askeri birlikler oluşturuyor. Bir birinin dinine rengine hatta ırkına bile bakmıyor. Soy birliği olan biz Türklerin bir araya gelememesi çok düşündürücü değil mi?

Birinci dünya savaşı sonrası soydaşlarımızın çoğu S.S.C.B. ne katılmak zorunda kaldı. Dağılınca bağımsızlığını ilan edenlerle bari bir birlik oluşturamadık.

Başka ülkelerde özer olanlar var. Başka ülkelerde oranın vatandaşı olanlar var. Hatta bizim Türk saymamaya çalıştığımız ama onların kendilerine Türk ulusuyuz dediği ülkeler var. Bu konu o kadar geniş bir konu ki bir kitap olur. Bu konuyu bir kenara bırakıp asıl konumuza geçelim.

İnternet ve sosyal mecralar biz gençlerin soydaşlarımız ile arkadaş olma imkânı verdi. Bir birimizin elini uzak mesafelerden de olsa tutabiliyoruz. YouTube yayınlarımız ile bir birimizi tanıyor düşüncelerimizi bir birimize aktarıyoruz. Başkaca sosyal mecralar sayesinde Türk kardeşlerimizle iletişim içindeyiz. Bu sayede onlar bizim biz onların düşüncelerinden haberdar oluyoruz.

Türk birliği konusunda Kazakistanlı soydaşlarımızın endişe ettiği konular olsa gerek. Başkan kim olacak? Hangi dine mensup olacağız? Türkiye Kazakistan topraklarına yerleşecek mi?

Belki başka ülkelerinde böyle kafasında sorular olabilir. Biz bu konuya bir açıklık getirmemiz gerekir.

Böyle bir birlik kurunca her ülkenin başkanı kendi ülkesinin başkanı olmakla sınırlıdır. Birliğin bir parlamentosu olur. Ortak bir kararlar başkanı ve parlamento nasıl oluşturulacağı belirlenir. Başkanlık her yıl bir ülkenin dönem başkanlığı şeklinde olabilir.

Din konusunda biz Türkiye olarak 10 Nisan 1928'deki değişiklikle herkesi istediği dine inanma özgürlüğünü verdik. Kimse kimseyi bir dine zorlayamaz. Herkes bir başkasının inancına saygılıdır.

Türkiye Türklerinin başka Türk topraklarında gözü yoktur.

Avrupalılar Siz Sömürdünüz Biz Yönettik

Avrupalıların biz Türkleri barbar işgalci gibi ilan edip durmaları karşısında biraz düşündüm. Gezerek göremediysen de Youtube yayınlarını izleyerek dünyanın her bucağının yaşam biçimini öğreniyorum.

Önce biz Türklerin hâkimiyeti altında yüz yıllarca yaşamış toplumların kültür ve dillerini inceledim. Yüz yılı bırak hatta bin yıl hâkimiyetimiz altında yaşayanların kültürü ve dillerine bakmak gerekir. Bu insanların dillerinde dinlerinde hiçbir değişiklik olmamış. Komşu yönetimler arası sürtüşmeler sonucunda el değiştiren topraklar elbette olmuş. Yönetilenlere baskı ve zulüm yapılmamış. Münferit memurların yaptıkları varsa oda o memurların işgüzarlığıdır.

Türklerin tarihinde hiçbir dönem köleleri olmamıştır. Kendilerinde asla ve asla köle olmaktansa ölmeyi yeğlemişlerdir. Anadolu Üniversitesi Kamu Yönetimi ders kitabında Mısır köle olarak götürülen Türklerin devlet kurduğunu yazıyordu. Biz Türklerin en iyi bildiği devlet kurup devlet yıkmasıdır.

Şimdi gelelim Avrupalıların yaptıklarına.

Türkleri aşamayıp, doğruya geçemeyen Avrupalılar türlü yollar ile doğruya gitmeyi denediler. Her gidişlerinde yeni keşfettikleri kendilerinden güçsüz insan topluluklarının ekmeğine aşına el koydular. El koydukları memleketlerin yer altı ve yer üstü doğal kaynaklarını sömürüp götürdüler. Onların çocuklarını köle edip kendi memleketlerinde bedavaya çalıştırdılar. Türklerin hayvanlara bile uygun görmediği insanlık dışı davranışta bulundular. Batı medeniyetinin insan sergilerinden bahsedelim. İnsan müzesi. İlkel yâda kendilerinden olmayan insanları sergileyip teşhir ettiler. Kadınlarına kızlarına yaptıkları utanç vericidir. Coğrafi keşifler ve ilkel dünyaya medeniyet götürdüklerini iddia edip o memleketleri talan ettiler.

Şimdi en baştaki yere dönelim.

Avrupalıların ayağını bastığı ilkel memleketlerin hepsinde oraya ayak basanların dilleri onların resmi dili olmuş. Ağaca taşta tapan milletler oraya ayak basan Avrupalının dinini almış. Afrika'nın ücra köşesinde üstte başta yok fakara insanlar İspanyolca Fransızca bv siz Avrupalıların dilini konuşuyorlar. Neden o insanlar kendi dillerinde konuşmuyor? Neden kendi dinlerinde ibadet etmiyor? Sömürdükleri yetmemiş din dil soykırımını yapmışlar. Artık o milletler kendileri gibi düşünmüyor. Felç olmuş kültürü ile sizin gibi düşünüyor.

Biz Türklerin yönetimi altından ayrılmış hangi ülkeye gitsem kendi dilimde anlayamıyorum. Onlar ile aynı ibadethanede ibadet edemiyorum. Biz Türkler gittiğimiz yerleri yönettik. Siz Avrupalılar gittiğiniz yerleri sömürdünüz.

Bugünün Teknolojisini Türkler Başlattı.

Tarihinizi ne kadar biliyorsunuz? Eğer tarihinizi sınavı geçecek kadar öğrendiyse siz tarihinizin cahilisiniz. Birde kitap okumuyor duyduklarınıza inanıyorsanız felaket! Size biri tüm teknolojinin arkasında Avrupalılar var deyince inanırsınız değil mi?

Belki sizlerin etrafında da vardır. Elinden hiçbir iş gelmez ama öyle bir çenesi vardır ki sizin yaptığınız işi sahiplenir. Kendisi yapmış gibi kendine mal etmeyi başarır. O işi yapan siz bir türlü anlatamazsınız. İçinizden de düşünürsünüz bunu benim yaptığımı millet öğrendi mi? Biz yaptığı işi anlatamayan, Avrupa ve ABD senin yaptığın işi kendine mal edendir.

Dünyada birçok buluşu herkes patent altına almış. Onu senin kullanman için izin alman patent parası ödemen gerekiyor. O zaman biz Türkler dünyayı haraca bağlamamız gerekiyor. Neden dediğinizi duyar gibiyim. Aslında birçok teknolojinin başlangıcı biz Türklere aittir. Hepsini anlatabilmem için bir kitap yazmam gerek.

El-Hârizmî, yani al-Khwârizmî (karizma) Özbekistanlı Türk'tür. Hintliler sıfırı boşluk olarak bulurken el-Hârizmî sıfıra bir şekil verdi. Peki algoritma? Evet onu da el-Hârizmî buldu. Batılılar el-Hârizmî'ye Algorizma Firenkler Karizma diyordu.

Şimdi gelelim sıfır ve algoritma olmasa ne olurdu? Bugün kullandığımız bilgisayardan akıllı telefona kadar hepsi bu ikili üzerine kurulu olduğunu biliyorsunuzdur.

Sibernetik alanın kurucusu kabul edilen, fizikçi, robot ve matrix ustası bilim insanı El-Cezeri Artuklu Beyliği döneminde Cizre'de yaşamıştır. El Cezeri'nin Leonardo da Vinci'ye ilham kaynağı...

İbn-i Sina veya Ebû Alî Sînâ Buhara yakınlarındaki Eşşene köyünde (Özbekistan) 980 yılında dünyaya gelmiş. Tıp alanında eserleri daha düne kadar batıda ders olarak okutuldu sizde bilirsinizdir.

Burada tek üç değerimizin yaptıklarının binde birini anca anlattım. Bunları bile insanlığın elinden çekip alsak dünya taş devrine döner gibime geliyor. Biz bize ait tüm buluş ve icatları bir raporda toplayıp tüm ülkelerden hakkımızı istemeliyiz. En azında bize borçlu olduklarını bilsinler.

Bisikletimle Beyşehir'e

Bisikletimle Beyşehir'e

Bugün dünya bisiklet günü olduğunu öğrenince, bisiklet ile yapmış olduğumun yolculuklarımdan birinin gezi yazısını sizlerle paylaşmak istedim.

Geçtiğimiz yıl 2010 Temmuz ayının başları idi. Bölgede olmakta olan Yenişarbademli şöleni ve Beyşehir göl festivali bir biri arkasına olunca Yenişarbademli şöleni takipten geldiğim günün sabahı haberini yapmadan diğeri içinde yola çıkamazdım. Öylede yaptım ilk önce gittiğim şölenin haberini yaptım. Saat o arada baya ilerlemiş öğle saatleri olmuş idi.

Yaşadığım yer (Isparta Gedikli Köyü) ulaşım bakımından sıkıntılı bir yer olunca, Beyşehir göl festivalini takip için ve festivale katılacak sanatçı arkadaşımı görmek içindebir şekilde yola koyulmam gerektiğini bilmekte idim. Orada buluşacak olduğumuz bir arkadaşım ile telefonda görüştüğümüzde gelip gelmeyeceğimi sormuş bende biraz sonra yola çıkacağım diye cevap verince ne ile sorusunu sormadan edemedi. Bana bu konuda eşlik edebilecek bisikletim ile yola çıkacağımı belirtince önce şaka yaptığımı sanmış gülmüştü. Sonrada gerçekten o yolu bisiklet ile kat edeceğimi anlayınca yol boyunca fotoğraflar çek klip yaparız demişti.

Saat 13 sıralarında yola çıkmıştım. Yolumun üzerinde olan halalarımın köyü olan Çelteği ziyaret ettim ve halamlarda bir soluklandım onlarda benim o yolu nasıl kat edeceğimi endişe ile karşıladılar. Oradan ayrıldığımda beni en zorlayan yer Fele beli oldu. Yokuş yukarı bir yola sahip olunca zaman zaman bisikletimden inmek zorunda kaldım ve bu sefer bisikletim bana binmekte idi. Fele pınarı kenarındaki tarihi eşyalar satmakta olan yere girdiğim anda adeta büyülenmiş gibiydim. Eski eşyalar beni adeta tarihin tozlu yollarında bir gezintiye çıkarmıştı. Fakat dükkân sahibinin babamı tanıyor olması beni dahada bir şaşırtmıştı. Kireli kasabasına ulaştığımda enerjimi tazelemek için yiyecek ve içecek bir şeyler almam gerektiğini anladım ve alışverişimi yaptım.

Yol boyunca beni yabancı turist sanıp İngilizce merhaba diyenler kâh el sallayanlar olmakta idi. Fakat bir türlü trafikte bir bisikletliye tahammül edemeyen şoförlerimiz olmakta yolu terk etmemi istemekteler idi. Yol boyunca sohbet ettiğim insanlar benim neci ve nere gittiğimi merak etmekte idiler. Gazeteci olduğumu anlatınca şaşkınca bakıyorlardı. Sanırım onlar gazeteci bisiklete mi biner halkın arasına mı iner diye düşünüyorlardı. Gün nerede ise batarken Beyşehir'e ulaştım.

On iki Temmuz ikindi sıralarında sanatçı arkadaşım Zeynep İlhan , Saz arkadaşları, Şair abim Anamaslı Mehmet ve beraberimizdeki bir çok kişi Eşref oğlu derneği başkanı Mevlüt Öncel'in misafiri olarak önce göl kıyısına yakın bir yerlerde yemeğimizi yedik. Daha sonara ekip yat turu için yat ile Beyşehir gölüne açıldık. Kısa bir gezintinin ardından festivalin açılışına yetiştik.

Festivali birkaç gün takip edebildiğim kadar takip ettikten sonra Beyşehir'in tarihi yerlerini gezebildiğim kadarı ile gezdikten sonra geri dönme kararı aldığımda bisikletimin tekerinin havasının azalmış olduğunu gördüm. Saatlerce Beyşehir'in içinde tekeri şişirebilecek pompa satın almak için koşturdum. Sabahın erken saati olunca da açık yer bulamıyordum. Bulduğum pompa kocaman bir şeydi satıcı hacı dayıdan rica ettim ise bir sefer şişirelim diye ikna edemedim. Tam umudumu kesmişken bir bisikletçiden bahsettiler oranın yolunu tuttum.

Tarif edilen yerde Emre bisiklete isminde bir yer vardı. Ufacık bir yer dışarıdaki afişte motor tamiri yapılmaz yazıyordu. Yani Nasrettin Hocanın İli Konyalılar ya Nasrettin Hocadan esinlenmişler espiri yapmak için afiş bastırmışlar. Bisiklet tamirhanesinin sahibi Mustafa Yıldırım'a Gazeteci olduğumu ve paramın kalmadığını anlattım. Bisikletime uygun fiyattan bir pompa almam gerektiğini yada tekeri şişirmem gerektiğini anlatınca benim bisikleti içeri götürdü ve tamir için askıya taktı. Ben kendisine bana daha fazla masraf çıkarmayın dedikçe sen karışma demekteydi. Eskimiş olan fren tellerini değiştirdi. Ters takılı olan fren düzeneğini düzeltti. Tekerlerin akortlarına bir göz attı daha sonrada lazım olur bak deyip ufak bir pompayı da satın almamı hepsine uygun bir fiyat yapacağını söyledi ve dediği gibi de yaptık.

Yanıma anaca enerji içeceğinden başka bir şey almadan yola koyulmuştum Kireli kasabasına gelinceye kadar kurt gibi acıktığımı anladım. Kasabada yol kıyısındaki lokantada tavuk ızgara ile karnımı doyurdum. Kasabadan bir marketten içecek bir şeyler alarak yoluma koyuldum. Öğle sonuna doğru köyüm olan Gedikliye geri geldim.

Su Sıçratmak Kaza Sebebidir

En iyi şoför kimdir, yâda nasıl olmalıdır? Ben böyle bir soru sorunca sizin aklınıza ne geliyor? Dilerseniz şöyle bir düşünün hafızanızda neler var? Bu soruya nasıl bir cevap buldunuz?

Hadi sizi daha fazla sıkmadan konumuza giriş yapalım. Yaşadığım bir olaydan bahsedeceğim. Haziranın on beşinde hastaneye gidip dönüyordum. Hava yağmurlu ve yollara baya su birikmişti. İki yerleşim yeri arasında gitmem gereken hızda gitmekteydim. Bir hafriyat kamyonu olsa gerek arkamdan öyle bir geliyor etrafa sıçrattığı suyu görünce ürkütüm. Uzaktan bana yetişesiye diğer yerleşim yerine girdik. Bir kasabanın içinden geçerken ben yavaşladım. O hâlâ beni geçme eğilimindeydi. Bu arada önümde giden araba sağa sapacak olunca iyice yavaşladık. Tekrar hareket ettiğimizde arkamdan sıkıştırdığını gördüm. Yerleşim yeri içinde gitmem gereken hızlara ulaştığımda bu sefer karşımdan gelen hafriyat kamyonunun gelişi beni ürküttü. O kadar hızlı geliyordu ki yolda biriken su sıçrayışından yolu görmemi engelleyeceğini fark edip firene basıp duracak kadar yavaşladım. Düşündüğüm gibide oldu. Yerde ne kadar su varsa benim arabanın üzerine basınçlı gibi boşaldı. Silecekler silene kadar bir miktar zaman yol ve görülecek bir şey kalmadı. Eğer ben firene basıp durma noktasına gelmesem kaza yapacaktım. Tabi o arada ben firene basıp yavaşlarken arkamdan gelen kamyonun beni ezme ihtimali düşünmeden edemedim.

Büyük araçların su sıçrattığı olayı ile karşılaştım ama bu sefer tüm kaza senaryolarının filmini o zaman zarfında adeta yaşadım. Sizlerde böyle durumlar ile karşılaşıyor musunuz?

Yağmurlu havalarda otomobilden yüksek olan her araç büyüklükleri ve hızları oranınca risk oluşturuyorlar. Kendinden küçük araçların yanından geçerken su sıçratacak kadar hızlı gidenlere çok ağır cezai müeyyide olmalı.

En iyi şoför kendi kaza yapmayacak kadar dikkatli olan mı dediniz? Yetmez; en iyi şoför karşındakinin kaza yapmasına sebep olacak hareketten de kaçınandır.

Şeridine Sığmayan Araba Kullanması

Yazılarımda çokça trafik hatalarından bahsettiğim için okullarımı sıkıyor muyum diye düşünmeden edemedim.

Sonra bir daha analiz ettim. Bahsettiğim trafik hatalarını benim okurlarımın da yaşadığını ve bunun dile getirmesi gerektiğine karar verdim. Eğer bölünmüş olmayan bir yolda seyrediyorsanız kendi şeridinden gitmeyen birçok araçla karşılaşacaksınız. Kendi yaşadıklarım üzerinden örnekler vereceğim. Birkaç gün önce 5 km uzaklıkta bir yere varıp gelecektim. Keskin bir dönemeç vardı. O dönemece girdim karşımdan biri benim şeritten uçup gelmekte. Biraz daha ileri varınca birisi düz yolda benim şeritten geliyor. Kendisine hızlı hızlı selektör yapınca elini açıp ne var... "Biraz daha öyle gelersen kaza var."

On dört Temmuzda aşı için ilçeye gidiyordum. Çok dik bir rampayı çıkmaya başladığımızda önümdeki aracı geçmem gerekti. Sinyalimi verip geçmeye başladım. Aniden önüme doğru yolu ortaladı. Şarampole yuvarlanmakla onun arabası arasında kaldım. Sert bir fren ile geriledim. Tekrar arkasından yaklaştığımda yolun tamamının kedinin olduğunu zannettiğini fark ettim. Yol vermiyor. Biraz kendi şeridine giderse çoğunlukla ortalayıp gitmekteydi. Kazanın eşliğinden dönünce korkudan yüreğim ağzıma geldi. Uzun bir korna basmak sureti ile yol alabildim.

Şimdi birde kamyon şoförlerine gelelim. Benim bulunduğum yerde yolun birçok yeri dar. Bir kamyon ile karşılaşınca kamyon yolun kenar çizgilerinden içten giderse benim yoldan çıkıp beklemem gerekiyor. Kamyona yada ağır vasıtalara yol vereceğimiz zamanlar olur. Yüklü yokuş yukarı çıkıyor ve yol daralıyorsa orada yol vermeliyiz. Düz yolda yol daralıyor kamyon hiç hızını kesmeden senin şeridi ihlal ederek geliyorsa bu bir cinayettir.

Arabayı kendi şeridine sığdıramayanlar araba kullanması

Ateş Medeniyet Getirip Dünyayı Yok Edecek

İnsanoğlu ateşini keşfettiğinde medeniyete ulaşmak için hızla harekete geçti. Sonra yaşadığı yeri yaşam şartlarını ateşin eşliğinde değiştirdi. Önce yiyecekleri pişirdi. Sonra alet edevat yapmaya başladı. Sonra ateşin sayesinde makinalar yapmaya başladı. Ateşin eşliğinde daha uzak mesafeye daha kısa zamanda ulaşmaya başladı. Ateşin eşliğinde bir başka canlıyı öldürebilmeyi keşfetti. Ateşin eşliğinde dünya gezegeninden uzaklaşabilmeyi keşfetti.

Dünya canlısı İnsanoğlu ateşin eşliğinde geliştirdiği silahlar ile kedinden güçsüz insanoğlunu perişan etti. Yurdunda yurtsuz vatanında taş üstünde taş bırakmadı.

Ateş dünya canlısı insanın elinde her yere girdi. Dünya gezegeninden oksijen yakıp karbondioksit bıraktı. Dünya ısındı ısındı ısındı.

Artık dünya gezegeninde göller kurumaya yağmurlar yağmamaya başladı. Dünya gezegeninin zenginleri daha lüks ve şatafatlı yaşam sürebilmesi için, dünya gezegeninin kaynaklarını daha fazla tükettik. Daha fazla üretmek için dünya gezegenini daha fazla ısıttık.

Kedi ülkemde yangınlar çıkınca yâda çıkarılınca benim ciğerim yandı. Manavgat yangınının çıktığı gün Isparta Yenişarbademli Melikler yaylasında bir kapçının yanık bıraktığı ateşini söndürmekle bir faciayı engellemiştim. Birinin keyfi, arazi açmak yâda intikam için yaktığı ateş dünya gezegenini ve yanarla birlikte yakarı da yok etmeye gittiğini fark edecek akılı olacağını düşünmek imkânsızdır.

Başka ülkelerde durum nedir diye NASA yangın haritasına baktığımda endişem daha da bir arttı. Dünya gezegeni yanıyordu.

Sanırım dünya gezegenini sona doğru sürüklemekteyiz. Kim bilir başka bir gezegende bir hayat vardır zenginler oraya gidecektir. Bizler, Dünya insanları bu gezegen yaşanmaz olduğunda aklımız başımıza gelecektir.

Biz Ne Zamandan Beri Anadolu'dayız?

Anadolu'ya geldiğimiz tarih 1071 Malazgirt zaferiyle olduğunu biliriz. Malazgirt zaferiyle Anadolu'ya aslında geri geldik.

Bir memlekete göçmek için o memleket ile daha önceden bir bağınız olması gerekir. Sizin o memlekette yaşamanız yada atalarınızın o memleket ile bir bağı olması gerek. Kendi geçmişimden bir kesit ile görüşümü destekleyeceğim.

Biz Honamlı Yörükleri Orta Asya'dan geldiğimizde (Aydın Yöresi → Güzelbeyli veya Honamlı) yurt tutmuşuz. Moğol baskısı ile batıya göç çoğalınca oradan göç edip Antalya bölgesine doğru göç etmişiz. Daha sonra Honamlı Yörüklerinin bir kolu biz Isparta Gedikli köyüne (1937) yerleşmeye başlamışız.

Aydın Nazilli'de 1976 yılında Köytaş A.Ş tekstil fabrikası kurulurken babam ile köyümüzden dört kişi fabrikanın kurulmasına para yatırıp kurucu ortakları olmuşlar. Bunlardan ayrı birkaç Gediklili Nazilli'ye yerleşmişler. Aradan geçen yüz yıllar sonra kendilerini atalarının geldiği eski memlekete bir çağırın olsa gerek.

Önce Anadolu'da Yunan yada Helenlerin çok uzun zamandır yaşadığı algısından bir kurtulalım. Server Tanilli Yüz Yılların Gerçeği ve Mirası birinci cildi okursanız, Anadolu'da başka kavimler varken Yunanlıların gelip onları egemenliği altına aldıklarını öğrenirsiniz.

Benim şahsi görüşüm biz Anadolu'dan Orta Asya'ya gidip döndük. Benimde Çatalhöyük ve Göbeklitepe bizim kalıntımız olacağı yönündeydi.

Avusturyalı ünlü yazar Prof. Erich Feigl 2005 yılında bir konuşmasında şöyle diyor.

'Bu topraklar sizin. Siz Malazgirt Savaşı'ndan bu yana değil, tam 10 bin yıldır bu topraklardasınız. Unutmayın ki bu, Çatalhöyük'teki kazılarda elde edilen bulgularla kanıtlandı.'

Bizim Gibi

Şehirde doğdum büyüdüm.

Onca gürültü koşuşturma içinde.

Benim hiç hayvanlarla tanışma imkânım olmadı, biliyor musunuz?

Hele hele köy, yala, dağ buraları hep kitaplardan öğrendik.

Bir gün buraları gezmeye gittim.

Bir dağın yamacına tırmandım ki!

O da ne? Bir tane kaplumbağa

Dedim bu dünyada usul usul yaşamakta varmış.

Birazda alay ettim. Buda yaşamak mı diye.

Birde baktım. Uçarçasına gelen bir tavşan.

Aha! Dedim. Tam bizim gibi yaşıyor.

Birde ne göreyim? Büyük bir kükreme sesi ile tavşanı alıp yere vurup iki lokmada yiyen koskoca Arslan'la karşı karşıyaydım.

Dedim tam bizim gibi acıması yok. Karşısındakine aman vermedi. İki lokmada yutuverdi. Helal be!

Bir anda güm diye bir ses. O da ne? Arslan yerdeydi. Karşımda bir avcı, kaplumbağa dile geldi.

Tavşan gibi hızlı yaşar herkesi küçümser, kendinizi bir başkasından üstün görürsünüz.

Arslan gibi yırtıcı olur, güçsüzleri bir lokmada yutarsınız.

İşte kendiniz gibide yok etmeyi her şeyi, ama her şeyi yok etmeyi seversiniz.

Bu güne kadar iyi ne yaptınız?

Not: Yazılış tarihi 2000 yılı Ağustos ayı. İlk defa yayınlanıyor.

Ucuz ve Temiz Elektrik İçin Ne Yapalım?

Küçükken şebekeden bağımsız elektrik üretmek yâda elektrikli araba tasarlamak gibi konulara kafa yorardım. Hatta bu konuda defterimde çizimlerim var. Bu alanda eğitim almak hiç aklıma gelmedi.

Üniversite okumaya sıra gelince Kaymakam, Müdür vb. ülke yönetimine katılmak için İktisat Fakültesi Kamu Yönetimini bitirdim. Yüksek lisans için (ALES) sınavına girdim. Bu sefer eskiden kafa yorduğum alana enerji alanına yönelmek istedim. Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Yenilenebilir Enerji Teknolojileri Tezli Yüksek Lisansı kazanıp mülakata çağrıldım. Okumak nasip olmadı.

Yenilenebilir veya başka türlü enerji sorununa çözüm aramak için hep bir araştırma içinde oldum. İnternette araştırdığım veya izlediğim zaman kimi sonsuz bir enerji yapılabilir derken kimi bu imkânsız diyor. Bu alanda bir eğitim almadığım için veya deney yapacak imkâna sahip olmadığım için kafam karma karış oldu.

Ucuz ve temiz bir enerji konusu iyice kafa yormamız gereken konulardan birisidir. Elektrikli arabaların doğayı daha az tahrip edeceği düşüncesi ne kadar doğru olabilir? Fosil yakıtları kullanarak elektrik üretiyoruz. Doğayı tahrip etmiyor dediğimiz elektrikli arabalarda kullanırsak doğaya bir faydası olur mu?

Hidroelektrik santralinden üretilip kullanalım dersek o da sıkıntıya giriyor diyebiliriz. Göller ve barajlarımız kuraklık yüzünden kuruma tehdidi altındadır.

Rüzgârgülleri rüzgâr olduğunda üretilip rüzgâr durunca üretimi duruyor. Güneş panelleri güneş doğunca üretilip batınca üretim duruyor. Biz bu elektriği depolayamadığımız için bizim ihtiyacımızı karşılamaya yetemiyor.

Ürettiğimiz bir birim elektriği kullanım noktasında şebekeden daha az alıp inverter sistemi ile daha fazlaya çevirebilir miyiz?

Şebekeden aldığımız elektrik ile çalıştıracığımız jeneratör (üreteç) ile daha fazlaya çevirebilir miyiz?

Artık küresel ısınmayı geçtik, iklim krizi ile karşı karşıyayız. Solunabilir havamız neredeyse hepten karbondioksit oldu. Kaliteli oksijen dünyamızda kalmamak üzere. Neden daha çok kanser oluyoruz? Bin dokuz yüz yirmilerde doğanlar hâlâ yaşarken onların çocukları 50 – 60 yaşlarında kanser olup ölüp gittiler. Benim babamda kanser olup gidenlerden oldu.

Dünyaya daha az karbondioksit salınımı için bir şeyler yapma zamanı çoktan gelip geçmek üzere.

Bamya Sapından İp Yapılacağını Keşfettim.

Bir keşif yâda buluşa imza atmak için en önemli öğelerden biri gözlemdir. Gözlem yapmak olaylara geri çekilip dikkatli bakmak gibidir. Başkalarının görmediğini görmektir.

Yeni bir buluş ortaya koyan kimse mucittir. Hayatımızı kolaylaştıran birçok nesneyi icat edenlerdir. Başımıza icat çıkaranlardır. Herkes mucit olabilir mi? Neden olmasın? Bir şey için yüzlerce defa başarısız olup tekrar tekrar denemeye sabırları varsa elbette olur.

Şimdi sizlere bir buluş yapmak için uğraşırken, başka bir şeyi nasıl keşfettiğimi anlatacağım. Jöle ve türevi ürünleri çok kullandığım zamanlardı. Saçlarım dökülmeye başlayınca saç şekillendiricilerden kurtulmam gerekiyordu. Yerine ne kullanabilirim diye düşünmeye başladım. Kendi ürettiğim bitkisel bir ürün olmalıydı. Birçok bitkiyi gözlemledikten sora bamyayı deneye tabi tuttum. Bir bidona bamyanın odunsu tarafını doldurup içine su döktüm. Bir miktar zaman bekleyince jelimsi bir sıvı elde ettim. Bir kaba doldurup kullanmaya başladım. Saçlarımı şekillendirmede başarılıydı. Kısa vadede başarılıydı. Uzun süre kullanmak için önce koku oluşmaya başladı sonra jelimsi yapısını koruyamadı. Bu iki sorunu ortadan kaldıracak bir bilgiye sahip olmadığım için jöle işini rafa kaldırdım.

Bidonda kalan odunsu kısımlar ne oldu onu incelemeye başladım. Odunsu kısımdan lifli kısmı ayrılacak hale gelmişti. Kendirimsi bir yapısı vardı. Küçük parçalar olduğu için ip olup olmadığını test edemedim. Ertesi yıl bamya saplarından lifleri uygun ortam geliştirip ayırdım. Gerçekten kendir ile bir farkı yoktu. Bunun ip olup olamayacağını test etmek için anneme kirman ile eğitdim. Dayanıklılığını test edip koparmayı denedim. Baya dayanıklı bir yapısı var. Annem halı, kilim ve çadır dokumayı bilir. Onlarım iplerini de kendisi eğirdiği için ipten anlıyor. Bunun ip olabileceğine karar verdik.

Şimdi bunları ilgili kurumların dikkatine arz ediyorum.

Anemon Anemous Anamas

Anadolu'da kimler vardı, yer isimlerini kimler koydu?

"Biz Ne Zamandan Beri Anadolu'dayız?" Makalemi okuyup on binlerce yıldır bu topraklarda olduğumuz bilgisine ulaşacaksınız. Mustafa Kemal Atatürk "Kırk Asırlık Türk Yurdu Düşman Elinde Esir Kalamaz" derken o günün bilgisi ile dört bin yıldan bahsediyordu.

Server Tanilli Yüz Yılların Gerçeği ve Mirası birinci cildi okuyun. Oradan Yunan yâda Helenlerin Anadolu halklarını işgal ettiklerini öğreneceksiniz. Yani burası Helen yâda Yunanlıların değildi. Buradan anlaşılıyor ki Helen, Roma, Bizans Anadolu halklarının dilini dinini ve yer isimlerini değiştirmiştir.

Biz Türkler egemenliğimiz altına aldığımız hiçbir memleketin dilini, dinini yer isimlerini değiştirmemiştir. Türkler 1071 de geri döndüğünde Anadolu'da kalanlar asimile olurken yer isimleri de Rumcaya dönmüştür.

Buradan nereye gelmeye çalışıyorsun dediğinizi duyar gibiyim. Ben Anamas dağlarının eteğinde Beyşehir gölü kıyısında (1932 yılında satın alıp yerleşmiş) Gedikli köyünde yaşayan bir Yörük çocuğuyum. Yaslandığım dağların isminin nereden geldiğini sorunca söylentiye göre kısaca şöyledir. " Orada yaşayan bir Yörük kadını oğluna hırsızlık yaptırmış. Oğlu yakalanınca beni asmayın anamı asın demiş. Isparta Yenişarbademli'de İsmet amca ile yaptığım röportajda "Yörük kadınının oğluna hırsızlık yaptırdığı yer." Yörük Haber Ajansı YoTube kanalımdadır. Bu söz bir Yörük olarak beni incitmişti. Yıllarca bu dağların ismi başka bir şey olmalı diye düşündüm. Doksan beş bin küsur hektar alanın, çevresi dolaşılacak olsa 150 km kadar yerin münferit bir olayla adlandırılması mümkün değil.

Peki, buranın ismi nereden geliyor?

Çocukluğumdan beri bu dağları karış karış gezmişimdir. Bin bir çeşit çiçekleri görmüş olmama rağmen isimlerinin çok azını bilirdim. Bu yıl Yörük Haber Ajansı YoTube kanalım için bolca çiçek vidoları çektim. Çiçek ve bitkilerin çekimini yapıp sonra araştırıyorum. Bitkiler hakkında geniş bir bilgiye sahip olunca Anemon çiçeğini araştırdım. Bu yıl bulup çekemedim ama kırmızı ve mavi Anemonu, hafızam yanıltmıyorsa bu dağlarda gördüm.

Biz Anadolu'ya geri döndüğümüzde bu coğrafyada yaşayan Rumca konuşan halklar yavaştan Türkçe öğrenmeye başlamıştır. Bu dağların ismi nedir? Kırık Türkçesi ile Anemosu dediyse, söylene söylene bizde onu Anemeus = Anamas yapmış olamaz mıyız?

Anemon = Anemous = Anamas

Şatafatlı mı, Depreme Dayanıklı mı?

Ülkemizin deprem ülkesi olduğunu depremden depreme hatırladığımızı hepimiz iyi biliyoruz. Deprem sonrası hafızamızdan hemen siliveriyoruz.

Depreme dayanıklı evler yapılıp yapılmadığını deprem olunca öğreniyoruz. Bu son depremde ciğerimizi yakan evlerin birçoğu yeni binaydı. Neredeyse bitişik binanın etrafındaki binalar yıkılmış o ortada kale gibi duruyor. Ayakta duran bina neden duruyor bir sormayalım mı? Aynı şehirde iki, üç katlı eski evler ayakta dururken öte yanda lüks yeni binalar yerle bir oldu.

Depremden birkaç gün önce reklamı konulan 4+1 dairenin fiyatı 2 milyon 850 bin lira. Şatafatlı gösterecek dekorasyonu yazmışlar depreme dayanıklı da yazmışlar. Alıcı şatafatı gördüydü ama depreme dayanıklılığını depremde yıkılınca yeni gördük. Bu kadar büyük dairede at mı koşturacağız? Daha küçük az katlı ve dayanıklı evler istesek olmuyor mu? Evlerimiz büyük, lüks görünümlü olmazsa yaşayamaz mıyız?

Bizim lüks ve şatafat merakımız büyük evimiz olsun. Pahalı dekorasyon malzemelerin kullanılsın, konuya komşuya hava atalım da gerisi önemli değil. Fayansa boyaya verdiği önemi bir sefercik kolonlara taşıyıcı aksama verdin mi? Büyük bir ev, dekorasyonu lüks yapılırken taşıyıcı aksamdan kısmış mı?

Ben araba alacağım da arabadan iyi anlayan dayımın oğlu ve arabadan iyi anlayan bir arkadaşıyla gittik. Benim internette bulup listelediğim on kadar arabaya bakıp hiç birini beğenmediler. Bana göre çok güzel görünen arabaya onlar bakıp ayrılıyoryduk. Giderken yorumları araç takla atmış kapı vuruk tavan çökük motordan ses geliyor.

Araba alacağımızda uzman birine gösteririz. Tramer raporunu isteriz. Olmadı cihaza bağlarız. Peki, ev alacağımızda şatafatı gözümüzü doyurursa tamam mı? Satıcının ilana yazdığına size anlattığına neden inanıyorsunuz? Küçük bir cihaz alıyoruz sayfalarca özellikleri kullanma talimatı ve birde garanti belgesi var.

Ev alınca tapu haricinde size projesini kullanılan malzeme bilgisi depreme dayanıklılık raporunu garanti belgesini veriyorlar mı? Yeni ev alacaklar size sesleniyorum evi alırken depreme dayanıklılık testi yaptırın parasını satıcıya yükleyin. Kiracılar size sesleniyorum acilen ev sahibinizden sizin istediğiniz bir şirkete deprem dayanıklılık testi yaptırın.

Bizler müşteriler olarak neyi talep edersek bize onu satmıyorlar mı? Depreme dayanıklı olmadığını tespit ettirdiğimiz binayı kime satacaklar? Depreme dayanıklı, zemin etüdü yapılmış raporu gösterse bile inanmayın. Yaptığı binaya nasıl aldıysa, uygun olmayan depreme dayanıklı raporu ve uygun olmayan zemin etüdü elinde binanın önünde oturup beklesin geleceksiniz diye.

Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesinde 7.7, Elbistan ilçesinde ise 7.6 büyüklüğünde deprem oldu. Hatay'da da çok sayıda bina yıkılmasına rağmen Hatay'ın Erzin ilçesinde yıkılan bir tek binanın olmadığı ortaya çıktı. 1999 yılı 7,4 büyüklüğünde depremde Tavşanlı'da hiçbir bina imar planı sayesinde yıkılmamıştır.

Merkezi ve yerel yönetimlere sesleniyoruz artık biz ölmeyelim. Çıkardığınız deprem yönetmeliklerini uygulayın ve uygulatın.

Küçük Ölçekli Levha Kayması Var mıdır?

Kahramanmaraş depremi sonrası bir kez daha evimizin altından fay geçiyor mu diye bakmaya başladık. Daha önce bildiğimiz faylar dışında diri fay gündemimize girdi. Bende yaşadığım yer olan Isparta'nın Gedikli köyünde olan diri faylara baktım.

Benim evimin yirmi metre kadar ötesinde Kuvaterner fay olduğunu gördüm. Fayın bin yirmi beş metre uzunluğunda kısa bir fay olduğunu ölçtüm. Üst tarafından gelen uzun bir fay ve ortada bir faysız alan ve ileride tekrar başlayan fay var. Bana yakın olan kısa fay nereden geldi neden bu kadar küçük diye düşündüm. Bunun diğer iki uçtan kırılıp kaymış olabileceğini düşündüm. Bin yirmi beş metre olan küçük fayı ölçüp diğer iki uca ulayınca oraya kusursuz oturdu. Bu fay kırılıp ve Beyşehir gölüne doğru üzerinde bulunan araziye kaydırıldığını düşünüyorum. Dere ağzında olan Gedikli köyünün yerleşim yeri dere dolgusu olan yerlerden daha büyük olması kayma sonucu olabileceğini düşündürüyor. Gedikli köyünün bulunduğu yer deprem sonrası Beyşehir gölüne doğru kayıp bu araziye oluşturmuş olabilir mi?

Gedikli köyünün önü ile Mada adası arasında bir Kızıltepe bulunmakta. Gedikli köyünün kuzey tarafında bir Kızılburun dediğimiz yarım bir tepecik bulunmakta. İkisinin kayaç yapısı aynıdır. İyice bakıldığı zaman kızıl tepenin Kızılburun'dan kopmuş olabileceği sorusunu akla getiriyor. Kızıltepe Kızılburun'dan 2055 metre güneye kaymış gibi görünüyor. Bin yirmi beş metre uzunluğunda olan kısa fay Kızıltepe'nin yanından başlayıp kuzeye doğru uzanmakta. Kızıltepe'yi Kızılburun kesikleri ile eşleştirirsek uyum sağladığı görülüyor. Kızıltepe'nin kayaç yapısı etrafında uzanan dağ silsilesinin yapısına uymuyor. Kızıltepe'nin ve kızıl burunun kayaç yapısı Beyşehir gölünün kuzey kıyısında bulunan Kızıldağ kayaç yapısına uymaktadır. Kızıltepe'yi Kızılburun'a getirirsek Kızıldağ silsilesine yaklaşmış olacak. Büyük levhaların hareket halinde olduğunu biliyoruz. Büyük ölçekli hareketler olduğu gibi küçük ölçekli hareketlerde bulunmakta mıdır? Yerbilimci hocalarımız Prof. Dr. Celal Şengör ve Prof. Dr. Naci Görür hocalarımız bizleri bilgilendirir mi?

Afakanım Kalktı Göbeğim Düştü

Afakan kalkması ve göbek düşmesi konusunda tıbbın bir çözümü var mıdır? Beni bugüne kadar tedavi eden olmadı. Benimde sık yaşadığım bir sorundur. Korktuğum, aşırı heyecanlandığım veya öfkeli olduğüm zamanlar afakanım sık sık kalkar. Ağır bir şeyler kaldırdığım zaman ise göbeğim düşer.

Afakan kalkması nedir? Afakan insanlar korktuğu, aşırı heyecanlandığı zaman veya bir şeye sinirlendiği zaman kalkar. Sol göğüs kafesinin altına doğru, kimi zaman parmak ucu kadar altta kayar. Parmak uçlarınız ile hafifçe bastığınız zaman orada atan bir şey fark edersiniz. Afakan kalkınca ne olur? Sol göğsünde çarpıntılar başlar. Kalbe doğru baskı yaptığı orayı sıkıştırdığı hissini yaşarsınız. İnsanın yemek yeme isteği kesilir. Bir şeyler yiyip içmek istemezsin. Bir şeyler yiyip içseniz de ondan haz almaz, ağız içinde bir tatsızlık meydana gelir. İnsanda bir huzursuzluk hali başlar. El ve ayaklarınızda bir cansızlık meydana gelir. Kendinizi bir yorgunluk bitkinlik halinde bulursunuz. Afakanın yerine getirilmemesi sonucu psikolojik ve kalp hastalığına doğru gider mi?

Afakan nasıl indirilir? Oradan aşağıya göbeğe doğru inmesi gerekir. Bunu yapan ehil insanlar olsa da benim gibi kendi kendinizin afakanını indirebilirsiniz.

Göbek düşmesi nedir? Göbek düşmesi ağır bir şey kaldırdığınız zaman göbeğiniz yerinde atması gerekirken, sol kasığınızda atmaya başlar. Göbeğiniz düştüğünde de yine bir halsizlik güçsüzlük hissedersiniz. Kasığınızda şiddetli bir ağrıya neden olur. Göbeğin yerine getirilmemesi sonucu fitik ve varikosel'e kadar gider mi?

Göbek nasıl yerine getirilir? Aynen afakanda olduğu gibi bu sefer kasığınızın orada atanı hafifçe basıp göbeğinize kadar çekmelisiniz. Siz çekmeye başlayınca elinizin altında atacak bacaklarınıza doğru bir şey gider gibi bir his duyacaksınız.

Tıbbi olarak tam bir tedavisinin olmaması bu sorunu istismar edip bu yoldan para kazananları türemesine sebep olmaktadır. Buradan tıp âlemine seslenmek istiyorum. Bu konulara bir el atar mısınız? Bunların tam bir tedavisi ne olabilir?

Uzaktan Gelen Hastayla Yakından Gelen Bir Mi?

Sağlığımızı bozmadan yaşamımızı sürdüremedik bir kere hasta olduk mu tedavisi zor ve yorucu oluyor. Yediğimize içtiğimize dikkat edip oksijenini kirletmediğimiz bir doğada yaşamaya çalışıp hasta olmamaya uğraşmalıyız. Hasta olunca randevu alıp bir hastaneye gidiyoruz. İlk önce ilçe hastanesine gittiysek bir teşhis koyamadılarsa size büyük bir yere gitmenizi tavsiye ediyorlar. Tekrardan bir randevu alıp ilde bulunan bir hastanenin yolunu tutuyorsunuz. Randevu alınamayan bir hastaneyse erkenden gidip sıra alırsınız. Sıranız geldiğinde muayyene olursunuz. Sizden MR, Tomografi ve PET çekilmeniz istendiyse o gün çektiremezsiniz. Sizden randevu almanız istenir. Randevu günü gelir çektirirsiniz o gün sonuç çıkmaz bir daha geleceksiniz. Yani neyiniz olduğunu öğrenene kadar üç defa gelirsiniz.

Bizim gibi Isparta'nın Gedikli köyü gibi uzak yerden geldiyseniz gidiş geliş 300 km geçer. Yani bu 900 km den fazla yol eder. Hasta için maliyeti artırmakta ve hastalığının teşhisini geciktirmektedir. Fazladan yakıt israfı ile Milli ekonomiye zarar verip doğayı kirletmektedir.

Babam 2018'de kanser hastası olup 2019'da vefat etti. Gece saat 3'e MR randevusu verdiler. Gedikliden saat üçte Isparta'da olacak şekilde yola çıktık. MR çekildi. Arabada az uyukladık uyuklamadık sabah oldu. Öğleye doğru doktor ile görüştük. Geri dönerken yolda bir anda içim geçmiş. Babamın (yayılmaya gidiyoruz) sözüyle uyandım. Kazanın eşğinde döndük.

Burada şuna da değinmeden geçemeyeceğim. Kanser hastası veya şüpheli hastalar muayyene, MR, Tomografi ve PET çekiminde ve sonucun alınmasında öncelikli hasta olmalıdır.

Babamın kanser hastalığı sürecinde çok zor durumlar yaşamıştım.

Annemin ciğerine 2021'de pıhtı atmıştı. Kanser şüphesi ile Tomografi ve PET süreçleri zorlamıştı. Yolum uzak olduğu için geceden yola çıkıp erkenden sıra alıyordum. Doktor gelince tetkiklerin hepsinde yine bir sıraya girip yakından gelen hastayla aynı sürece tabi oluyoruz.

Ne yapalım dediğinizi duyar gibiyim. Sıra alıp muayyene olduysa uzaktan gelen hastanın MR, Tomografi ve PET çekimi yapılmalı. Sonuç okunup doktoruna iletilip hasta sonuç almaya çağrılmalı. Kan ve diğer incelemeler için yönlendirilince uzaktan gelen hasta yine öncelikli olmalı. Teknolojinin el verdiği incelemeler öncelikli yapıp uzaktan gelen hastanın bir an önce işlemi bitirilmeli.

Peki, bu bize ne kazandırır? Başta da söylediğim gibi vatandaşları maddi manevi daha fazla yormamış oluruz. O şehre 3 kere gelecek arabayı bir seferde işlemi tamamlarsak trafiği azaltırız. Daha az yakıt tüketimi ile Milli ekonomiye katkımız olur. Az yakıt kullandığımız için doğaya karbondioksit salınmasını azaltmış oluruz.

Türkiye Cumhuriyeti Yüz Yaşında

Bizim koca imparatorluğumuz birinci dünya savaşına kadar eriyeye eriyeye kalmayıp gitti. Birinci dünya savaşı bitince bizim dediğimiz yerler bizim değilmiş anladık. Anladık anlamasına da gerçekten bizim olan yerlere de göz diktiler. Anlaşmayı falan ihlal edip işgal ettiler. Bir Türk Osmanlı paşası Mustafa Kemal Atatürk bir söz söylemişti hatırlar mısınız? “Geldikleri gibi gidecekler.” Gelenler yakmadık köy kasaba bırakmadılar. Türk milleti Mustafa Kemal Atatürk’ün Önderliğinde silkinip son bir helme ile yurdunu düşmandan işgalinden kurtardı.

Birinci dünya savaşı sonrası imparatorluklar son bulmaya başlamıştı. Artık ölmüş imparatorluğun küllerinden taze bir fidan yeşerdi. Türkiye Cumhuriyeti doğdu.

Bugüne kadar Türkiye Cumhuriyetini yıkmak isteyen dışarıdan ve içeriden uğraşanlar oldu. Onlar bilmiyor ki bir Türk devleti ya yaşlanınca yıkılır ya bir Türk devleti tarafından yıkılır. Türkiye cumhuriyetinin kurucusu Mustafa Kemal Atatürk’ün bir başka sözü şöyledir. “Benim naçiz vücudum elbet bir gün toprak olacaktır, ancak Türkiye Cumhuriyeti ilelebet payidar kalacaktır.”

Bugün Türkiye Cumhuriyeti 100 yaşında.

Yatırım Köytaş Tekstil Kuruluş Modeli Olmalı

Bir ülkenin kalkınabilmesi için üretim yapmak şarttır. Yer altı ve yer üstü kaynaklarınızı nihai ürüne çeviremezseniz birilerine muhtaç olmaktan kurtulamazsınız.

Öncelikle şuradan başlayalım. Özelleştirmeleri hep yanlış bulmuşumdur. Liberal ekonomiyi savunanlar kamu üretiminin zarar ettiğini iddia ederler. Kamu üretiminin zarar etmesinin sebebi yöneticilerinin yanlışlarıdır. Gereksiz ve kalifiye olmayan torpilli işe alımlar. Şatafatlı harcamalar yapıp kuruma yüklemeler olmasaydı kurumlar zarar etmezdi.

Aydın'ın Nazilli ilçesinde 1970 lerde Köytaş A.Ş. tekstil fabrikası kurulacak olur. Fabrika bildiğim kadarıyla köylü devlet işbirliği ile 1976 yılında kurulur. Ortak olanlara fabrikada çalışma olanağı sağlanacak denilir. Benim rahmetli babamda Isparta Gedikli köyünden 4 akrabasıyla fabrikaya kurucu ortak olurlar. O zaman için büyük bir birikimlerini oraya yatırırılar. Orada çalışma olanağı bulamasalar da fabrikanın kurucu ortakları olurlar. Fabrika ayrıca Pastaş ismi ile ürünü pazarlayacak bir şirket daha kurar ve ona da ortak olurlar. Zamanla kâr payları dağıtılmak yerine ortaklık artışına gidilir.

Böyle bir ekonomi modeli ve vatandaşın birikimi ile üretime katılma girişimi alkışlanacak bir durumdur. Birikimi ile üretim yapıp işçi çalıştırıp ülkelerine katkı sağlamışlar. Ev alıp kirasından ve evin değer artışından para kazanmayı düşünmemişler. Araba, arsa, tarla vb. alanlara parasını yatırıp onun değer kazanmasından ve rantiyesel kazançta göz dikmemişler. Üretim odaklı bir yatırımı seçmişler. Bildiğim kadarıyla 1995 yılında devletin bünyesinde olan bölümü özelleştirildi.

Siz borsada mıydınız dediğinizi duyar gibiyim. Ortaklıktan, borsa kâğıdı babama (1998) verildi. Bir yıl sonra 1999 yılında fabrika battı denildi. İki bin yılı olağanüstü genel kurul toplandı. Babamda genel kurula gitti. Bir türlü düzlüğe çıkamayan fabrika kapanırken, bizlerin birikimi yok olup gitti. Kimsede bizim paraları ödemedi.

Fabrika kuruluş ilkesiyle devam etse özelleşmese belkide borsaya da girmese batmayacaktı. Üretim yapacak ülkemize katkı sağlayacaktı. Bizlerin birikimi orada durur olacaktı. Bu modelle yeni fabrikaların önü açılıp üretim ekonomisi devam edecekti.

Peki, günümüzde yatırım modeli nasıl? Bir miktar birikimi olan ev, araba, arsa, dolar ve kripto varlıklara yöneliyor. Tamamıyla üretimden uzak ülkesine faydası yok. Ayrıca ev, araba, arsa vb. fiyatlarının artmasına sebep oluyor.

Üretim için yatırım köytaş tekstil kuruluş modeli örnek alınmalı. Devlet vatandaş işbirliği ile ortak fabrikalar kurulmalı.

Mükemmel Kız Arıyorum.

- Merhaba Murat
- He ney! Ne dedin Mehmet?
- Merhaba dedim ne düşünüyorsun?
- Bir kız arkadaşım olsun diye hayalini kuruyordum.
- Eee vardı ya, Demet'e ne oldu?
- Ayrıldık.
- Neden?
- Çok kaprisliydi.
- Yaaa! Önceki Hatice'nin neyi vardı?
- Düşünceleri farklı birazda asiydi.
- Ya Gökçen'in neyi vardı?
- Biraz şişman ve gözlerinden hoşlanmıyordum.
- İyide Murat sana nasıl bir kız bulalım?
- Sarı saçlı uzun boylu...
- Dur dur tekrar sayar mısın?
- Sarı saçlı, uzun boylu, mavi gözlü veya yeşil gözlü, beyaz tenli, çok kibar, tatlı dilli, uysal eee sen beni dinlemiyorsun.
- Dinliyorum dinliyorum not alıyorum.
- Ne notu alıyorsun?
- Fabrikaya sipariş için.
- Ne fabrikası, ne siparişi?
- Tabi ki kız siparişi.
- Ya saçmalama sende.
- Sen saçmalayınca oluyor da bene saçmalayınca olmuyor mu? Hem söyle bakayım bu saydığın gibi bir kızı nereden bulacaksın?
- Belki de vardır.
- Bak oğlum o bir hayaldir.
- Sende hep gerçekçi düşünürsün.
- Murat gerçekçi düşünürsünü var mı? Bir birimizin eksliğini bir birimiz tamamlamayacaksak insan olmanın ne anlamı kaldı? Elbet eksliğimiz olacak. Bir birimizin eksliğini tamamladıkça mükemmel insan mükemmel toplum oluruz.

Yazılış tarihi Ekim 2002

İlk yayını Ocak 2024

Haydi, Kızlar Okumaya.

Öğretmen: Günaydın çocuklar.

Öğrenciler: Günaydın.

Öğretmen: Arkadaşlar bu yılın mezunları olarak sizlerle gurur duyuyorum. Sizlerden isteğim en azından bu sınıfın yarısını üniversitede görmek istiyorum. Kızlar Okuyup da ne yapacak sözünü duymak istemiyorum. Meslek sahibi olmasanız da ileride birer kültürlü anne ve baba olarak karşıma çıkmanızı temenni ediyorum.

Berna: Tak tak; Hatice evde misin?

Hatice: Evdeyim evde kızlar var gel.

Berna: Merhaba arkadaşlar.

Kızlar: Merhaba merhaba.

Berna: Bakıyorum toplaniyorsunuz bana haber vermiyorsunuz. Alacağınız olsun.

Hatice: Yok kız verecektim. Şimdi telefon açacaktım.

Berna: Eee Tuba'yı da çağıralım.

Hatice: Gelir mi acaba? Ders çalışırdır.

Berna: Gelir gelir.

Zeynep: Kapı çalıyor. Tuba geldi herhalde.

Zuhal: Ben bakarım. Aaa Tuba hoş geldin.

Tuba: Hoş bulduk. Merhaba arkadaşlar. Aman aman çaylarda hazırlanmış. Bakıyorum hepiniz el işi yapıyorsunuz.

Toplu kısmet falan mı çıktı?

Zeynep: Kızım biz senin gibi Üniversiteli miyiz?

Tuba: Ne o elinizden mi aldım?

Zuhal: Almadın ama iyi bir yer tutturamadık.

Tuba: Ben çok büyük yer tutturdum. Sanki ODTÜ geldi.

Zuhal: En azından bir öğretmenlik falan gelmedikten sonra okuyup ta ne yapacaksın?

Tuba: Yanlış düşünüyorsunuz bak okumanın iyisi kötüsü yoktur. Kültür kültürdür. Bak sen bahçede çalışıyorsun. Bende bahçede çalışıyorum. Sen akşamları el işi yapıp televizyon seyrederken ben ders çalışıyorum. Bana göre şu elindeki oya yerine bir kitap okusan daha faydalı olursun.

Hatice: O kitapları okuyuverince âlim mi olacağız?

Tuba: Belki olmayacaksın ama belki geleceğin âlimini sen yetiştireceksin.

Zeynep: Arkadaşlar Tuğba haklı yanlış yapan Tuğba değil biziz. Zaman devamlı geçmekte ama Tuğba zamanla beraber ilerlemekte. Biz hâlâ lise mezunu olarak yerimizde sayıyoruz. Karar verdim seneye bende ne tutturabilirsem okumaya çalışacağım.

Kızlar: Bende bende bizde...

Tuba: Okumak her zaman kültür getiren bir şeydir. Okumanın bilimin öğrenmenin vakti, zamanı, yaşı ve mekânı yoktur.

7 Mayıs 2003'de yazıldı.

Gül İstemem İşgalden Kurtarılmış Vatan İsterim.

Bir kız elinde işgale uğramış Türkiye haritası ile seyircilerin önünden geçer. Tüm oyun esnasında Ferhat Erdem sipsi senfoni orkestrası Gelin Alma Havası çalar. İşgale uğramış haritayı tüm izleyicilerin görmesini sağlamaya çalışır. Sahnede bir yere oturur. Bu sırada iki kız aralarına aldıkları bir erkekle sahneye doğru gelirler. Erkeğin elinde bir çiçek bulunmaktadır. Kızlar oturan kıza yaklaştıklarında erkeği gönderirler. Kızlar geride beklemeye başlar. Erkek elinde bulunan çiçeği oturmakta olan kıza vermek için yaklaşır. Elindeki çiçeği kıza verir. Kız kendine verilen çiçeği fırlatıp atar. Beklemekte olan erkeğe elinde bulunan işgale uğramış Türkiye haritasını verir. Erkek haritaya bakar ve geldiği kızların yanına gider. Kızlar ile birlikte geri giderler.

Temsili düşman askerlerinin elide bugün sahip olduğumuz bağımsız Türkiye Cumhuriyeti haritamız bulunmaktadır. Erkek düşman askerleri ile mücadele edip onları kovalar. Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarının bize düşman işgalinden arındırdığı Türkiye Cumhuriyeti haritamızı eline alır. Birlikte geldikleri kızlar ise biri şanlı bayrağımızı biri Mustafa Kemal Atatürk'ün fotoğrafını alırlar. Ortada elinde Haritamız ile erkek solunda bayrağımızı tutan kız sağında Mustafa Kemal Atatürk resmini tutan kız yürürler.

Sahnede oturmakta olan kızın yanına varırlar. Kendine verilen çiçeği fırlatıp atan kız kalkıp erkeğin elinde tuttuğu haritamızın bir ucundan tutar. Bu dizilim haliyle tüm seyircilerin önünden yavaş yavaş dolanıp çıkış yaparlar.

Öğrencilerime Özel Yazdım.

Köyüm olan Isparta Gedikli Mehmet Süral İlkokulu'da 2003 yılından beri Milli bayramlarda öğrencilere halk oyunları öğretip oynattım.

Gedikli Mehmet Süral İlkokulu'da 2014 – 2015 eğitim öğretim yılında öğretmen oldum. Nermin hocam (Okul Müdüremiz) Seher hocam ve ben üç öğretmen arkadaş birlikte çalıştık. Ertesi yıl 2015 – 2016 eğitim öğretim döneminde Seher hocam Rahime hocam ve ben üç öğretmen arkadaş birlikte çalıştık. Isparta Gedikli Mehmet Süral İlkokulu Müdürü Mehmet GARİP ben oldum.

23 Nisan ulusal egemenlik ve çocuk bayramını kutlaması için kendi öğrencilerime bu gösteriyi yazıp oynattım.

Oynayan Öğrencilerim.

3. Sınıf öğrencim Elif

3. Sınıf öğrencim Cihan

4. Sınıf Öğrencim Hacer

4. Sınıf Öğrencim Elif

Akrabamdan Vazgeçerim Partimden Vazgeçmem.

Demokrasinin vazgeçilmezlerinden birisi partiler birisi ise seçimdir. Demokrasi size partinizi ya da seçtiğiniz yöneticilerin yanlışlarını eleştirebilme hakkı sunar. Yanlışını gördüğünüzde partinizi ya da seçtiğiniz yöneticinizi değiştirme hakkınız vardır. Koşullara göre bırakamıyorsanız bu bir bağımlılıktır.

Benim tamamı ile görüşlerine bağlandığım bir parti yoktur. Partilerin bir görüşüne katılırsam başka bir görüşüne tamamıyla zıt düşebiliyorum. Ben bir birey olarak ya da bir yazar olarak kendi fikirlerimi partilerin fikirlerinden önde tutarım. O kadar çok siyasi parti var ki hiçbirinin tüzüğünü okumadım. Zaten hiçbir parti tüzüğünde yazanı uyduğunu zannetmiyorum.

Nereye gelmeye çalışıyorsun dediğinizi duyar gibiyim. Siyasi alanda bana gelen teklifler. Reddettiğim ve kabul ettiğim. Kabul ettiğim sonrasında edindiğim deneyim ile toplumumuzun siyasal sosyal psikolojisine değineceğim. Mustafa Sarıgül'ün Türkiye Değişim Harekatı partileşecekti ve bir abim beni arayıp seni Isparta Milletvekili adayı olarak düşünüyoruz demişti. Bende kendisine seçim çalışması yapacak maddi güce sahip olmadığım için kabul edemeyeceğimi söyledim.

2024 yılı yerel seçimler yaklaşırken İbrahim abi beni aradı. Muhabiri olduğum Ulusal Kanala yakınlığı ile bilinen Vatan Partisinden Isparta Şarkıkaraağaç İl Genel Meclisi adaylığına seni uygun gördük dedi. Ben bir sürü mazeretler uydurdumsa da aday olmaktan kurtulamayıp aday oldum. Seçim çalışması yapacak maddi bir güce sahip olmadığım için sosyal medya üzerinden duyurdum.

Köyüm Isparta Gediklinin neredeyse tamamı yakın akrabam iken mahallemiz Mada adasının bile birçoğu akrabamdır. Akrabalarım bu yerel seçimde partinizin İl Genel Meclis adayına oy vermezseniz partiniz kaybetmez. Partinize oy verirseniz de kazanmayacaktır. Bu seçimde oylarınızı bana verin dedim. Seçim sonrası akrabalarımın benden vazgeçip ama partilerinden vazgeçemediğini gördüm.

Sosyal psikoloji olarak bunu incelersek bizim ülkemizde partilerden vazgeçmenin kolay olmadığını görmüş oluyoruz. Bir akrabayı değil partilerini tercih ettiler. Buradan da anlaşılıyor ki partilerine karşı bir bağımlılık bulunmakta. Ülke genelini düşünürsek hatalı politikalara seçmenlerin dur demeleri ve partilerini eleştirmeleri imkânsız. Bu davranışın sonunda partilerin davranışları nasıl oluyor? Seçmenleri tarafından öz eleştiri yapılmadığı için partiler kendilerini değiştirmiyor. Partiler vazgeçilmez olduklarına kanaat getirmiş durumdadır. Çağın gelişmelerine ayak uydurmaya da gerek duymuyorlar. Araba sürdüğünüzü düşünün. Direksiyonu yoldan çıkana kadar çevirmez misiniz? Tabi çevirmezseniz kaza yaparsınız.

Peki! partiler seçimleri nasıl kazanıyor? Karşı tarafı düşman ilan etmek seçim kazanmanın en kolay yolu oluyor. Bir memlekette huzur istiyorsak seçmeni bir birine düşman etmemek gerekir.

Biz vatandaş olarak seçmen olarak particiliği bir kenara bırakıp, yanlışla yanlış dersek gelişeceğiz. Gerekli zaman partimizden vazgeçebiliyorsak demokrasinin yollarında yürümeye başladık demektir. Çıkarlarınız için göz yumduklarınız çocuklarınızın torunlarınızın geleceğini yok edeceğini bilmelisiniz.

Üretim Araçları Pahalırsa Çiftçi Vazgeçer

Dünya nüfusu arttıkça beslenmenin değeri artmaktadır. Planlı ve doğru tarım ürün israfını önler. Üretim araçlarının fiyatının artmaması üreticiyi teşvik eder.

Birçok haberim ve makalemde gübre, akaryakıt, ilaç, saman, yem vb giderlerin çiftçiyi üreticiyi zor durumda bıraktığına değinmişim. Bu girdilere her değindiğimden sonraki zaman aralığında bir daha baktığımda ilk değindim günden daha kötüye doğru gittiğini gördüğümde çiftçi adına üzülüyorum. Bu sefer bu girdilere değinmeyeceğim.

Neye değineceksin dediğinizi duyar gibiyim. Önce bir tespit yapacağım sonra konunun özüne ineceğim.

Dedemin dedesinin dedesi Hacı Abdil Antalya Serik sınırları içinde doğusu köprü çayı batısı Serik Akçaalan, güneyi taşgeçit pürçüklü mezar gürdekli taş, kuzeyi Akkuyu Küçük Belkis beleni arasını sahil yurdu olarak satın almış. Bu arazinin içinde şimdi Serik'in yarısı ve birçok köy yerleşimi bulunuyor.

Konya Akşehir sınırları içinde Azarı çiftliğini yaz yurdu olarak satın almış Şimdi Azarının içinde 7 tane köy kurulmuş. Yaz yurdu olan Azarı çiftliğine 93 harbinde Balkanlar ve Kırımdan gelen göçmenler yerleştirilmiş. Çocuklarına karşılığı ödenmemiş. Sahil yurdunu ise çocukları satmışlar.

Dedemin babasının akranları yirmi beş aile birleşip 1932 yılında şimdiki yerleştiğimiz Isparta Gedikli köyünün dağı ile birlikte arazisini satın almışlar. Dedem ise babamın da sıkıştırmasıyla öderiz demesiyle 1960'lı yıllarda Isparta Şarkîkaraağaç Sürütme çiftliğinden 35 dekar kadar arazi satın almış.

Dedeme babasında düşen ve dedemin satın aldığı arazi çocukları arasında bölüştürülürse 9 dönüm kadar eder. Babam vefat etti bize düşen araziye 3'e bölmemiz gerekiyormuş. Bana düşecek olan bir buçuk dönümü 20 km kadar uzakta kalan 1,5 dönümü köyümde. Devlet araziye böldürmeyeceğiz dediği için bölüşüp tapusunu almakta imkânsız. Tapun üzerine olmadığı için destekleme meselesini de unut. Bu konu ayrı bir yazının konusu deyip konumuza dönelim.

Çiftçilik yapmak için araziye istenen fiyatlara göz attığınızda bu paralara arazi alıp çiftçiliğe girişmek hayal gibi duruyor. Araziyi alacak parası olsa çiftçilik donanımına bir o kadar para lazım. İnsanlar arsa ve araziye yatırım aracı olarak seçtiği için arazi fiyatları sürekli yukarı eğilimli oluyor. Yatırımı fabrika ve ekonomiye katkı sağlayacak araçlara yöneltseler ülkemizin kalkınmasına destek olacaklar. Çiftçi kolayca arazi sahibi olacak.

Bir aile çiftçi sınıfının oluşmaması ise ayrı bir sorun. Zengin arazisine arazi katıp mevsimlik işçi ile çiftçiliği daha zengin olma hevesi ile yapıyor. Bu sene ne para ettiyse seneye onu ekiyor satılamayıp israf olup giden ürünlere yazık oluyor. Tarlada çalışacak işçi bulamazsın yılda zenginin birkaç haftalık işi yerine garanti bir işe bakar insanlar. Çiftçilik küçük aile çiftçiliği olursa kendi tarlasında çocuklarıyla üretim yapar. Bir taraftan şehirdeki boş insan kalabalığından kurtulup ülkesi için üreten tarım ordusuna sahip oluruz. Boşalan köylerimiz tekrardan canlanır.

Beyşehir Gölünü Kaybediyoruz.

Dünyanın doğal dengesi bozuldukça göller nehirler kurumaya başladı. Bundan bizim ülkemizde fazlasıyla nasibini almakta. Artık dünyada suyun değeri ve önemi artıkça artıyor.

Bu günlerde Eğirdir gölü kuruyor diye sürekli konuşulup çare aranırken Beyşehir gölünden bahseden yok. Beyşehir gölü kuruyacak endişesi ile 2016 yılında "Beyşehir'de sular 100 metre çekildi." Başlığı ile haberini yaptım. Haberimde en can alıcı noktaya şöyle değinmişim. "Konya'ya giden sulama kanallarının yaz kış açık olması, gölü besleyen akarsularının önlerine baraj yapılması Beyşehir'i kurutuyor." Haberini yaptığım 2016 yılına göre şu anda gölün seviyesi daha fazla düştü.

Sekiz Ağustos 2024'te Eğirdir gölünün ortasından patlayan su görüntüsü sonrası şu başlıkla bir haber yaptım. "Beyşehir Gölü Eğirdir Gölüne Akıyor Olmasın?" ...Beyşehir gölü Eğirdir gölüne 30km kadar uzakta. Beyşehir gölünün rakımı 1123 metre Eğirdir gölünün rakımı 917 metre. Yani Beyşehir gölü Eğirdir gölünden yüksekte ve çok yakın. Beyşehir gölünden Eğirdir gölüne su göçü olsa gerek." Beyşehir gölü o günlerde aşırı bir su kaybı yaşadı. Benim tezimin dışında bir yerde Beyşehir, Akşehir ve Eğirdir göllerinin tabandan bir birine bağlı olduğunu bahsedenler olduğunu da fark ettim.

Beyşehir gölünde de taban otlanması ve alg patlaması sebebiyle artık gölün yüzeyi kara parçası gibi görülmekte. Eğirdir gölü için alınan önlemler acilen Beyşehir gölü içinde gereklidir.

Beyşehir gölüne nereden nasıl su takviyesi yapılabilir?

Oymapınar ve Manavgat Barajından elektrik üretildikten sonra bırakılan su Beyşehir gölüne borular ile basılabilir. Güneş enerji panelleri kurup oradan üretilen elektrik suyu basacak motorlarda kullanılırsa maliyeti düşürülür. Akdeniz'e akıp giden suları bu yöntemle Beyşehir gölüne dolayısı ile İç Anadolu'ya taşımış olacağız.

Beyşehir gölü kurtulursa belki Eğirdir ve Akşehir göllerini de kurtarır. Konya ovasındaki çiftçiyi kurtarır. Beyşehir'deki balıkçıyı kurtarır. Kıyısındaki meyve üreticisini kurtarır. Çevresindeki iklimi kurtarır. Döner dolaşır Türkiye ekonomisine katkı sağlar.